Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ **Chiến-sự : Tây-Ninh lại chạm súng với một tiểu-đoàn Việt-Cộng** ★ **Chợ phiên : bắt được bốn người tổ-chức cờ bạc trá hình.**
★ **Xịt-căng-đan : nhân-viên U.H.Q.T. buôn lậu vàng đỏ và vàng đen** ★ **Dư-luận : tình-hình V.N. có thể đưa tới đại-chiến.**

VIỆT-NAM CỘNG-HOÀ NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 số 2.173
NGÀY THỨ TƯ 14-3-1962
Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 9 tháng Hai (Âm-lịch)
Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6 — Tòa-Soạn và Trị-Sự : 86 đường Lê-Lai — Sài-Gòn

Cổ-động

QUAN ĐIỂM

Việc nuôi dân

Đồng bào ta, những ai chưa hề có dịp xuất ngoại, những ai chưa hề giao tiếp với người Pháp, nhưng lại có dịp đọc một bài báo Pháp tả lại đầy đủ chi tiết về thi vị của từng món ăn trong một bữa tiệc của một hiệp hội nào đó, nhân một dịp nào đó, thế tất sẽ nhận ngay ra rằng : Cái chuyện ăn đối với người ta quan trọng đến như thế đó. Trong khi đó, tại xứ mình vì lý do tinh thần hay vì điều kiện vật chất, mọi người mặc nhiên công nhận « miếng ăn là miếng xấu » và cố tránh nói tới, được chừng nào hay chừng nấy.

Đồng bào ta, những ai thường có dịp đi xem chiếu bóng, thấy một đoạn phim thời sự về việc học sinh Nhật được dạy tập thể cách đánh răng thế nào cho sạch (đưa bàn chải từ phải sang trái rồi lại từ trái sang phải và đưa từ nướu răng trên tới nướu răng dưới rồi từ nướu răng dưới tới nướu răng trên) thế tất có nhiều người sẽ về nhà dạy con đánh răng như thế. Trong khi đó ở xứ mình đâu có thiếu các nhà vệ sinh học ; thỉnh thoảng trong các tạp chí của các cơ quan y tế cũng có vị nha y bàn về vệ sinh răng nhưng thường không phổ cập được tới dân chúng, thành thử nếu bị hỏi bất chợt thì trong số những người hằng ngày vẫn đánh răng chắc chắn không phải toàn thể đều hiểu thấu đáo nghệ thuật giữ vệ sinh răng, chưa kể những người chỉ lo đánh răng lấy... trắng.

Ở nước ta vì phương tiện thiếu thốn, dân quê nhiều nơi còn ăn nước ao hồ và ngay ở thành thị có nhiều giếng nước ăn được đào không cách xa cầu tiêu bao nhiêu. Việc dùng mấy loại thuốc thông thường cũng chưa mấy ai biết đến nỗi nhiều người bất bình khi thấy mấy loại thuốc trụ sinh bị cấm mua bán tự do. Chung quy chỉ tại không được chỉ vẽ rằng trẻ em sốt nóng chỉ cần dùng pyramidon, euquinine cũng khỏi đâu có nhất thiết phải dùng auréomycine, v.v...

Những việc vụn vặt như thế mà đem bàn vào lúc này — tình trạng khẩn cấp đã được ban bố — không khỏi bị coi là chuyện phiếm. Nhưng cứ nghĩ kỹ thì tình trạng khẩn cấp nào dù dài bao nhiêu cũng có ngày phải chấm dứt, còn sự sống của con người thì còn mãi. Vả lại sự còn mất của một giống nòi không thể nào quyết định bởi

(Xem tiếp trang 4)

Phó Tổng-Thống Phi-Luật-Tân cảnh cáo Tây-Phương

CHIẾN SỰ VIỆT - LÀO
CÓ ĐẦY NGUY CƠ ĐƯA TỚI
ĐẠI CHIẾN THỨ 3

• V.C. ký thỏa ước buộc chặt Phouma vào phe Cộng.
• Trung - Cộng ráo riết tăng cường hải quân cho V.C.

Chiến sự Việt Lào có thể đưa tới chiến tranh thứ ba

BAGUIO.— Trong dịp khai mạc hội nghị 12 đại sứ Mỹ tại Á Châu, có sự tham dự của hai nhân vật cao cấp Mỹ là Harriman và Bowles, Phó Tổng Thống Phi Palaez đã tuyên bố rằng Tây Phương nên dùng cả hai tay để chiến đấu chống Cộng sản tại Á Châu. Phó Tổng Thống nói hoạt động của Cộng sản tại Lào và Việt có đầy nguy cơ đưa tới thế chiến thứ ba.

Phó Tổng Thống Phi kêu gọi Tây Phương phải tuyên chiến với Cộng sản cả trên các địa hạt không thuộc quân sự. Theo ông khối Đông Nam Á hữu ích nhưng cần được cải thiện nhiều.

Trung Cộng tăng cường Hải Quân Việt Cộng

HƯƠNG CẢNG .— Giới thạo tin cho biết : tại các căn cứ Hải Nam và Trạm Giang, Trung Cộng đang tích cực giúp Việt Cộng huấn luyện Hải Quân. Ngoài

Xem tiếp V trang 4

Kế - hoạch cổ - động
tái thiết dinh Độc lập đã hoàn thành

SAIGON —Đáp lời kêu gọi của Ủy ban Trung ương Lâm thời Phong trào Nhân dân tái thiết Dinh Độc Lập,chiều 12-3-62 các vị Chủ nhiệm và Đại diện báo chí ở Thủ đô đã tham dự phiên họp của Ủy ban Cổ động, tại trụ sở tạm số 26 đường Lê Xương, Saigòn.

Buổi họp đã thông qua một kế hoạch hoạt động theo dự án đề nghị của ông Huỳnh Thành Vị, Chủ nhiệm nhật báo Đồng Nai, Tổng Thư ký Ủy ban Trung ương Lâm thời Phong trào Nhân dân Tái thiết

Xem tiếp A trang 4

Cả Quốc-Hội lẫn Chính-phủ Gia-Nã-Đại đều xôn xao !

9 NHÂN VIÊN ỦY-HỘI QUỐC-TẾ
(trong phái đoàn Gia-Nã-Đại)
BUÔN LẬU VÀNG và THUỐC PHIỆN
mỗi tuần lời cả trăm ngàn

OTTAWA (AP).— Thủ Tướng John Diefenbaker, hôm thứ hai vừa rồi, đã tuyên bố trước quốc hội Gia Nã Đại rằng chín người Gia Nã Đại đã buôn lậu vàng và nha phiến từ các quốc gia Đông Dương trong khi làm việc cho Ủy hội Quốc Tế Kiểm soát Đình chiến tại đây. Cuộc buôn lậu này đã bị phát giác hồi cuối năm rồi và bảy quân nhân phạm tội đã bị trừng trị theo kỷ luật. Trong số 9 người liên can có 2 người là thơ ký của Bộ ngoại giao Gia Nã Đại.

Thủ Tướng có cho biết sở dĩ ông không muốn công bố vụ này là vì tình hình ở Đông Dương rất tế nhị, nhưng trước đó người ta được biết rằng Đông Dương là nguồn xuất phát quan trọng của chất ma túy đưa vào Bắc Mỹ Châu.

Vụ này còn sôi nổi hơn nữa

OTTAWA (UPI). — Người ta tiên đoán rằng trong tuần này vụ buôn lậu chất ma túy còn có thể sôi nổi hơn trước nữa.

Hôm thứ hai dân biểu Erhart Regier (thuộc đảng Xã hội) đã tố cáo rằng Chánh phủ Gia nã đại chỉ lo che chở cho một quốc gia khác, nên không chịu cho biết chi tiết về vụ này và đồng thời ông cũng chất vấn về việc chấm dứt nhiệm vụ của một nhân viên tòa đại sứ Gia nã đại tại Ba Lê.

Đang lẽ chánh phủ phải trả lời những câu chất vấn này trong hai ngày thứ hai hoặc thứ tư, nhưng vì ngoại trưởng Howard Green đã sang Giơ-Nơ dự hội nghị tài binh nên có thể sẽ kéo dài lâu hơn.

Có nhà báo phỏng vấn, nhưng nghị sĩ Regier không nói rõ nước mà chánh phủ Gia nã Đại muốn che chở là nước nào, tuy nhiên, ông có cho biết những người Gia nã Đại can tội buôn lậu chất ma túy đã lần ra cả chục vụ. Tổng mỗi tuần lề trung bình bán ma túy sản mà họ lời trả tại Đông Dương.

Săn tin

Ben Bella, lãnh tụ tối cao của An-giê-ri kháng chiến, hiện bị Pháp giam giữ tại lâu đài Aunoy, sắp trở về xứ sau khi thỏa hiệp Pháp—An-giê-ri được ký kết. Các nhà báo, vì không biết rõ ngày giờ nào Ben Bella rời khỏi tòa lâu đài tù ngục nên phải căng bạt mà ăn chực nằm chờ : cốt sao lấy được tấm hình để cống hiến độc giả vẻ mặt mới nhất của nhà lãnh tụ đã từng làm Pháp điêu đứng suốt bảy năm qua.

(ảnh AFP)

THẾ GIỚI hôm nay

Âu Châu

GIƠ NEO— Sau khi hai ngoại trưởng Rusk-Gromyko gặp nhau 3 giờ liền, có tin loan đồn rằng : Nga ngỏ ý hối tiếc về việc một quân nhân Anh bị bắn, và nhắc lại lời cam kết cũ, nếu Anh-Mỹ không cung cấp vũ khí nguyên tử cho một nước nào khác thì Nga sẽ cũng theo như vậy.

Trong cuộc họp với hai Ngoại trưởng Tây phương, Ngoại trưởng Nga đã đưa đề nghị mở hội nghị tối cao vào tháng tới.

BA LÊ. — Chính phủ cấm chỉ tất cả các chuyến bay trên không phận nước Pháp (ngoại trừ những chuyến bay của hãng không dân sự) để đề phòng tổ chức Quân Đội Bí Mật nổi loạn, khi loan tin hiệp ước ngưng chiến được ký kết.

Xem tiếp Q trang 4

TIN PHI CHÂU

BIỂU-TÌNH thoát - y
đòi chủ quyền

LUASAKA (AP) 12-3.— Hôm thứ hai, có 14 phụ nữ Phi châu vừa hô khẩu hiệu « Kwacha » (tự do) vừa cởi trần truồng tràn vào văn phòng của một Ủy ban vận động tuyển cử của người da trắng để biểu tình phản đối.

Nhóm phụ nữ này thuộc chánh đảng Phi châu « Liên hiệp quốc

Xem tiếp K trang 4

Trong cuộc hành quân ở vùng Gò-Dầu-Hạ (Tây-Ninh)

CHẠM SÚNG VỚI
1 tiểu - đoàn Việt-Cộng
Bắn chết 11 tên tại trận

SAIGON (VTX) 12-3-62.— Hồi 5 giờ ngày 10-3, trong khi hành quân tại vùng Bắc Gò Dầu Hạ thuộc tỉnh Tây Ninh, 2 Đại đội Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã chạm súng với lối 1 Tiểu đoàn Việt cộng. Ta bắn chết 11 Việt cộng bỏ xác tại chỗ và một số khác vừa chết vừa bị thương được chúng mang theo khi rút lui. Trong cuộc chạm súng này, bên ta có 6 người tử trận và 5 người bị thương.

Sau đây là tình hình tại các nơi khác theo bản thông cáo hôm 12-3 của Trung tâm Liên lạc Báo chí thuộc Văn phòng ông Bộ Trưởng tại Phủ Tổng Thống :

TẠI BÌNH ĐỊNH: Bảo An quận An Nhơn chạm súng với Việt cộng hôm 3-3 ở các An Nhơn 11 cây số về phía Tây Nam Tà đất trên một số Việt cộng được đồng sang làn ở khi rút lui, và thu được 1 súng trường.

TẠI BA-XUYÊN : 5 Việt-cộng bị Bảo-an bắn chết gồm các giải cao hôm 5-3 ở cách Hòa Bình 7 cây số rưỡi. Trong khi chạm súng với địch, bên Bảo-an có 2 người tử thương.

TẠI AN-XUYÊN : Trong cuộc hành quân ở vùng Đầm Dơi hôm 8-3, Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã bắn chết 3 Việt - Cộng, bắt sống 2 tên khác và tịch thu 1 tiểu liên, 6 súng trường, 3 súng lục và 13 lựu đạn. Ngoài ra, Quân đội còn phá hủy 1 công xưởng

Xem tiếp M trang 4

Đức Tổng Giám Mục Sài gòn

Hiệu triệu cứu trợ

ĐỒNG BÀO HOẢ HOẠN
ấp Tây Hải Hố Nai

Chiều ngày 7-3-1962 vừa qua, một vụ hỏa hoạn ghê gớm đã xảy ra tại miền Hố-nai, Biên Hòa. Vì gặp mùa khô nắng, lập lúc gió to, ngọn lửa nặc vực tung hoành nên trong vừa ăng đồng hồ, hơn 250 nóc nhà thuộc xứ Kim Bịch, Ba đông và Sài 11 bị cháy rụi. Tuy dân chúng hết sức chữa, nhưng thiếu nước, ngọn lửa chạy lan ra mau quá, không kịp lem đồ lạc ra ngoài. Có người chạy ít nhiều nhưng cũng đều bị cháy ra tro cả. Bao nhiêu bàn ghế, giường tủ, màn mùng, quần áo v.v... nay hết không còn chi nữa. Tình cảnh thật đáng thương hại. Tôi giới thiệu Cha Trần-ngọc-Thọ thay mặt các cha xứ chạy nhà trên đây đến gõ cửa lòng từ bi các ông bà, tổ thiết tha xin các cơ quan từ thiện và hết thảy mọi người rộng tay làm phúc cứu giúp những đồng bào lâm nạn. Thay mặt các nạn nhân.

Xem tiếp H trang 4

Chợ Phiên Liên Đới

đã thu được
300.000đ vé vô cửa
TÍNH ĐẾN TỐI 11-3

SAIGON (VTX). — Chợ Phiên Liên Đới đã mở cửa từ chiều thứ bảy.

Hàng chục ngàn đồng bào đã tới xem. Căng về đêm, khách viếng càng đông. Tính đến tối hôm 11-3, Chợ Phiên đã bán được hơn 300.000 đồng tiền vào cửa.

Tối hôm 11-3, vào khoảng 9 giờ, ban tổ chức khóa bán vé vào cửa nửa vì vườn Tao Đàn không đủ chứa một số khách quá đông đảo.

Người ta được biết Bộ Nội-Vụ vừa cho phép Phong-trào Liên-Đới Phụ-Nữ Việt-Nam, dưới trách nhiệm của bà Trương-vĩnh-Lễ Đệ nhất Phó Chủ-Tịch Phong trào, mở một cuộc xổ số bằng đồ vật lấy tiền xây dựng các cơ sở xã hội của Phong-trào. Số phát hành là một triệu vé, mỗi vé 5 đồng và bán trong toàn quốc. Cuộc xổ số sẽ mở tại Đô-Thành ngày 18-4-1962, dưới sự kiểm soát của một ủy ban do ông Đô Trưởng chỉ định.

Diễn văn của Bà Dân Biểu Ngô-Đình Nhu đọc nhân ngày Lễ Kỷ Niệm Hai Bà Trưng

TẠI SAO TÂY-PHƯƠNG
không kéo được về phe mình
một nước nghèo, yếu nào cả ?

(Tiếp theo)

Sự thực giản dị lắm. Con người cần phải có một số điều kiện tối thiểu về an ninh thì mới tự dụng được quyền tự do định đoạt. Nếu con người xét mình không đủ sức chống lại những thủ đoạn của kẻ ác thì sẽ không dám minh định thái độ của mình là đứng về phía của người lương thiện. Chủ nghĩa Nhân Vị rất thực tế, chấp nhận sự thực sơ đẳng đó và cũng vì thế mà đành phải ngán lòng đứng nhìn một cách ghê tởm và xót xa sự tiến triển của chế độ trung lập mỗi ngày mỗi lấn bước trong thế giới vì nền dân chủ Tây Phương đã tỏ ra bất lực trong việc bảo vệ thực sự tất cả những người mà Cộng sản manh tâm chiếm đoạt.

Vì thế, nếu có một số nông dân xấu số Việt Nam, chẳng khác nào bọn trung lập rụt rè của Thế giới Tự do, không dám có một lập trường rõ rệt và chỉ biết chịu dựng Cộng sản lúc chúng đến cướp phá làng mạc để rồi thở trút ra khi chúng

Xem tiếp P trang 4

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

Cần đặt cống
cho đường Ba Hạt

...Khu Ba Hạt, từ đường Nguyễn Tri Phương tới đường Sư Vạn Hạnh, là một khu phố rất đông đúc, gồm phần lớn là dân lao động, và có thể kể là một trong những khu lao

Xem tiếp B trang 4

Biển thủ

15 thư bảo đảm
đựng vé số trúng
BỊ 4 NĂM TÙ

LÊ-HỮU-TRI
(ảnh H.T.)

SÀIGÒN.— Tòa đại hình đã xử một vụ biển thủ 15 bao thơ bảo đảm đựng vé số kiến thiết trúng đem lãnh nhiều số tiền gây thiệt hại cho kẻ khác. Nguyên vào khoảng đầu năm 1960, tại Nha Bưu điện trung ương thường xảy ra nhiều vụ mất cắp công thư bảo đảm đựng vé số kiến

Xem tiếp X trang 4

NÔNG THÔN TRONG ẤP CHIẾN TRẬN

PHẦN II
ĐÊM YÊN TĨNH

(Tiếp theo) — *Ký-sự của VŨ-BÌNH*

Chiếc xe đò mang tôi đi suốt một tiếng đồng hồ nữa. Xe nhỏ, máy mới chạy nhanh, nên đã đỗ tôi xuống bến Vĩnh Bình mà trời chưa tối.

Ăn uống qua loa mấy phút, tôi gom hành lý lần lần về hướng khách sạn Tương Giang.

Rửa mặt vừa xong là tôi đi thăm ngay vấn đề : thợ bánh mì và chủ lò tranh chấp. (Đoạn này đã trích đăng trên báo *Ngôn Luận*).

Trên đường về, tôi hỏi thăm một người bạn quen để dò tin về ấp chiến lược. Ý tôi định : nếu biết có ấp chiến lược thì sáng sớm tôi sẽ băng đường đi thăm.

Anh bạn quen tôi đáp :

— Ở đây đã có học tập rồi. Sắp làm đấy. Khi nào khởi công thì tôi cho anh hay. Nhưng...theo tôi nghĩ thì

Xem tiếp N trang 4

Những điều TRÔNG THẤY

Hòm đựng... vợ !

Ngồi bên đất Tự do « trần tục »
Mang tiếng là « Địa ngục trần gian »
Nghe dài đất Cộng khoe khoang
Bên kia rực rỡ « Thiên đàng » Mác Lê !
Dầu cần thận « trừ bì » tám chín
Nghe vẫn còn phiền phiền... « hơn » tí...
Ai ngờ « sự thật » bày ra
Hoàn toàn khác báo Pao đa (2) tuyên truyền :
Người « bên ấy » nhảy xuyên cửa sổ
Liều thân dù vỡ sọ gẫy xương
Chui rào, lội lạch, vọt tường
Chạy sang phần đất « Tây phương » dung dung !
Cho đến nỗi anh chồng cưới vợ
Nhét liều « bỏ » nằm ở trong rương
Đánh liều « chở lậu » hồi hương
Yêu nhau muôn nhớ ngàn thương mặc tình
Cũng không thể hy sinh đến cỡ
Yêu nhau mà nhịn thở nhịn... ho.
Phải tìm về đất Tự do !!!
Thiên đàng, Địa ngục là... mô hởi Trời ?

ĐỒ NGHỆ

(1) Báo Pravda ; cơ quan ngôn luận của Đảng Cộng sản quốc tế. « Pravda », tiếng Nga, có nghĩa là « Sự thật ».

ĐI XEM CHỢ PHIÊN LIÊN-ĐỚI

GIAN HÀNG ĐƯỢC CHIẾU CỐ NHẤT:
trò ném phi tiêu ăn thuốc lá

● Trò câu cá cạn của nữ sinh Trưng-Vương tuy giải thưởng sơ sài nhưng hấp dẫn lắm.

(Tiếp theo) — HIẾU-KỲ

Đi một vòng bên trong

Quả thật là chỗ nào thoáng trống cũng muốn vào xem cả. Ở ngay đầu đầu nơi ta thấy, có quán chơi đua thuyền gió — ăn vé mười đồng. Mười chiếc tàu ẽ nhựa xinh xinh ua nhau chạy ùn xịt dưới sức đẩy của bốn cái quạt máy. Người nào mua trúng chiếc vé có ghi số con thuyền về nhất thì sẽ được tặng một món đồ : bình cén, bát nồi niêu soong chảo... Đi qua ít nữa du khách — nhất là những du khách ngoại quốc — có thể mua ít đồ gốm sứ Biên Hòa với giá rẻ hơn ở gọi Gian hàng gần đây là một gian hàng rất nổi nhất lúc nào cũng tấp nập người đứng quanh. Đó là gian hàng câu cá của nữ sinh Trưng Vương vào gian hàng khi nghe giọng nói trong trẻo của một nữ sinh (đoán thế nào tin tức trong cuộc máy phóng thanh :

Xem tiếp G trang 4

Câu cá... cạn

Người ta sẽ không thể không ghé

Cờ bạc trá hình
trong chợ phiên
4 người bị bắt

SAI - GON — Vào lúc 9 giờ tối 11-3, nhân viên Ban An ninh đi tuần tiễu trong chợ phiên ở vườn Tao Đàn, bắt được 4 người tên Trần văn M. 37 tuổi nhà ở đường Cô Giang, Nguyễn thị B. 37 tuổi nhà

Xem tiếp C trang 4

TIN TOÀ

BIỂN THỦ NỬA TRIỆU CỦA QUỸ BẢO AN
bị 10 năm khổ sai

SAIGON . — Ông Nguyễn văn Hoa, cựu nhật ngân viên tỉnh đoàn Bảo An Pleiku đã bị tòa sơ thẩm đại hình ngày 31-12-1959 xử khuyết tịch 20 năm khổ sai 100.000đ. và 5 năm biệt xứ, liên đới trả cho Nha Tổng Giám đốc Bảo An 499.301 đồng về tội biển thủ của quỹ Bảo An Đoàn.

Vì có sự kháng tố của bị can về án trên nên chiều 12-3-62, ban đại hình tòa sơ thẩm đã xử lại vụ này như sau :

Theo cuộc thẩm vấn, ngày 11-6-58 bị can đột nhiên bỏ đơn vị đi mất. Sau cuộc kiểm soát, cơ quan hữu trách thấy mất một số tiền nói trên của tỉnh đoàn. Sau đó mấy tháng giữa lúc bị can còn tại đào, nhà chức trách Đô Thành bắt được vợ bị can là Ng-thị-Kim-Châu nên người này cũng bị phiên xử nói trên lên án 18 tháng tù ở về tội oa trữ đồ gian.

Xem tiếp T trang 4

DÂN MỚI DÂN NGHE

MƯU THÂM HỌ MAO ?

Có thể nói rằng bất cứ ngày giờ nào, nửa đêm gà gáy, hừng đong hay chập tối, hễ ai mở ra-đô nghe đài Bắc Kinh, là y như nghe một trang tiếng « tiu hà mả »... « Đế quốc Mỹ ». Trên bất cứ số báo Nhân Dân nào, ngày kỷ niệm cũng như ngày thường, đều có đăng ít nhất là một bài « xã luận » chửi Mỹ dẫn câu « khẩu hiệu » chửi Mỹ. Cứ tưởng họ Mao với

Xem tiếp D trang 4

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Tư 14-3-1962
(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ, chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Trần-thị-Hạnh	128, cư xá Kiến-Thiết Lê-đại-Hành (Phú-Thọ)		Chợlớn
B.S. Phạm-huy-Sinh	180,	đường Đinh-tiên-Hoàng	Sàigòn
Bà B.S. Nguyễn-văn-Ái	75,	đường Trương-công-Định	Sàigòn
B.S. Trần-sỹ-Đôn	156,	đường Bùi-thị-Xuân	Sàigòn

TIN TUYỂN DỤNG :

— Trại Đào Duy Từ đường Nguyễn Tri Phương nối dài (Phú Thọ) cần tuyển mộ với cấp bậc đồng hóa từ Hạ sĩ đến Trung sĩ 1 một số chuyên viên : Sửa chữa cơ giới Công Binh, Giám sát viên trùng tu cơ giới Công binh, Sửa chữa hệ thống nhiên liệu và điện xe, Sửa chữa máy sinh điện, Thợ máy tổng quát, Sửa chữa máy sinh điện và động cơ, Sửa chữa máy dầu cặn, Thợ hàn. Các ứng viên phải qua kỳ sát hạch về văn hóa và chuyên môn vào ngày 23-4-62. Thời hạn chót thâu đơn 31-3-62. Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc với Phòng Nhân Viên tại địa chỉ trên.

KỲ THI LẤY CẤP BẰNG HÀNG HẢI THƯƠNG THUYỀN

SÀIGÒN.— Nha Thủy Vận thông cáo : Kỳ thi lấy các cấp bằng hàng hải thương thuyền sẽ mở tại Sàigòn vào những ngày dưới đây : 9 tháng 4 năm 1962 cho phần lý thuyết các bằng Cận Duyên Thuyền Trưởng và Sĩ quan Cơ khí hạng nhì, 10 tháng 4 năm 1962 cho phần lý thuyết các bằng Viễn Duyên Thuyền trưởng và Sĩ quan Cơ khí hạng nhứt, 19 tháng 4 năm 1962 cho phần thực hành bằng Cận Duyên Thuyền trưởng, 20 tháng 4 năm 1962 cho phần thực hành bằng Viễn Duyên Thuyền trưởng, 23 tháng 4 năm 1962 cho phần thực hành bằng sĩ quan Cơ khí hạng nhứt.

Hồ sơ thí sinh phải nộp tại Sở Hàng Hải Thương Thuyền trước ngày 24 tháng 3 năm 1962 là hạn cuối cùng.

Muốn biết rõ thêm các chi tiết, thí sinh nên đến hỏi tại các nơi đây : 1) Sở Hàng Hải Thương Thuyền (Nha Thủy Vận) số 94 đường Công Lý, Sàigòn, 2) Trường Việt Nam Hàng Hải tại Trung Tâm Kỹ thuật Học đường ở Tân sơn Hòa, đường Nguyễn văn Thoại (gần trường đua Phú-Thọ, Chợlớn).

TÌM LẠI ĐƯỢC 2 VẬT QUÝ GIÁ TRONG ĐỐNG GẠCH VỤN

GIA ĐỊNH.— Trong vụ bắn phá dinh Độc Lập ngày 27-2, có nhiều bức tường bị sập và nhiều món đồ quý giá bị chôn vùi trong đống gạch vụn. Xe cam nhông quân đội đến xúc đi đổ ra ngoài đống rác ở đường Hùng Vương Thị Nghè. Hôm rồi nhà chức trách Gia Định đã cho người đến đống rác trên tìm lại được 1 chiếc gạt tàn thuốc lá bằng ngọc thạch và 1 tấm tranh nạm vàng. (C.C)

SUÝT MẤT HƠN BA VẠN BẠC TẠI BẾN XE BUÝT

SÀIGÒN.— Bà Nguyễn thị Thiệu bán vé số Kiến Thiết ngụ ở đường Trần quang Khải (Tân Định), sáng 12-3 từ nhà ôm cặp da đựng số bạc 33.000 đồng đi xe buýt xuống Sàigòn để trả tiền mua vé số. Khi xe vào bến Diên Hồng, có một kẻ lưu manh tên Ngô văn My 38 tuổi dùng dao rọc cặp của bà nhưng may có người trông thấy tri hô lên. Chưa kịp lấy tiền tên My đã phải bỏ chạy nhưng bị hành khách đi xe chận bắt được đưa về bót. Sau cuộc điều tra được biết My đã can 10 tiền án về tội trộm cắp, hiện bị 5 năm biệt xứ nhưng lại lén trốn về Sàigòn giở trò cũ. (C.C)

1 EM BÉ TÉ XE LỬA

SÀIGÒN.— Hồi 2giờ30 chiều 12-3, em Đỗ văn Ngọc 12 tuổi con ông Đặng văn Tỵ ngụ tại đường Nguyễn Huệ (Phú Nhuận) nhảy lên xe lửa chơi. Khi xe đến cổng số 1 đường Võ Tánh Sàigòn em nhảy xuống xe té nên bị thương nặng. (C.C)

1 CỤ GIÀ TÉ XE HƠI

SÀIGÒN.— Hồi 5 giờ chiều 12-3, ông Lai văn Thơ 50 tuổi ngụ tại đường Trịnh minh Thế đi theo xe vận tải chở đồ. Khi xe chạy trên đường Trịnh minh Thế, ông Thơ đứng phía sau té xuống đất bị thương nặng. (C.C)

DẤU VÉ SỐ BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Hồi 10 giờ sáng 12-3, nhà chức trách bắt được bà Đỗ thị L. 32 tuổi, ngồi bán vé số ở đường Bùi Viện, có 4980 vé không chịu bán cho khách hàng, mà dấu đi toan bán chợ đen. Đồng thời, bà Nguyễn thị Th. 34 tuổi, bán vé số ở đường Phạm Hồng Thái cũng bị bắt với 2.000 tấm vé số dấu đi đem bán chợ đen. (S.S)

NHÀ CÓ GIẾNG COI CHỪNG TRẺ NHỎ

SÀIGÒN.— Khoảng 4 giờ chiều 12-3, em Vũ thị Nga 2 tuổi, con ông Vũ minh Thịnh, nhà ở số 22/5 ấp Tân Việt Tân sơn Nhì, trượt chân té xuống giếng trước nhà. May có người nhảy xuống vớt được em lên cứu sống. (S.S)

VỤ TRỘM XE HƠI : 8 NGƯỜI BỊ GIẢI TỎA

ĐÔ THÀNH.— Hôm vừa qua chúng tôi đã loan tin nhà chức trách quận Nhứt khám phá được một vụ trộm xe hơi trong Đô thành : 3 chiếc xe hơi du lịch hiệu Trắc-xông và nhiều đồ phụ tùng bị tịch thâu. Chánh phạm, là Nguyễn văn Năng 32 tuổi tài xế ngụ số 609/11 đường Phan đình Phùng cùng Nguyễn văn Cung 30 tuổi ở số 52/5 ấp 5 đường Sở Bông Thị Nghè và 6 người đồng lõa bị bắt điều tra và giải tỏa hồi sáng ngày 12-3. (C.C)

Chiếc giường lịch sử, đắt giá nhất thế giới vừa được trưng bày tại phòng triển lãm hàng năm bên Anh. Giường được nạm vàng, trị giá tới 600.000 đồng Việt Nam.

MUA SỐ BÁO NÀY
QUÝ BẠN NHỚ HỎI PHỤ-BẢN KẾT QUẢ
XỔ SỐ KIẾN - THIẾT

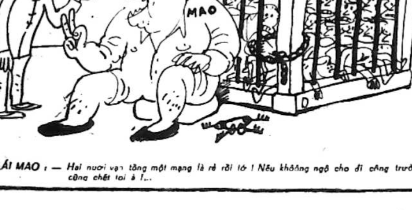

LÁI MAO : — Hai nươi vạn tồng một mạng là rẻ rồi tớ ! Nếu khôông ngộ cho đi công trường cũng chết toi à !...

SỐ 63 Truyện dài trinh thám

— LTS. Thiên tiểu thuyết này chỉ là một tác phẩm tưởng tượng. Nếu chẳng may có sự trùng hợp tên tuổi hoặc sự việc là ngoài ý muốn của tác giả.

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 10

HAI MẠNG !

— Thằng Sáu nó " củ " rồi ! Thế là mọi việc đi đời !

Khánh quỳ xuống cạnh Sáu, hai tay nắm lấy bàn tay lạnh toát của bạn.

Mặt nó hả hốc, mắt mở trừng trừng như nhìn thẳng lên nền trời xanh. Sáu Hậu Giang đã tắt thở từ bao giờ.

Khánh nghĩ thầm : " Giờ đây, Sáu đã chết, không ai còn hy vọng mò được xe tiền nữa... Như thế là ổn! Hừ ! Mười triệu bạc cũng chả bỏ với những chuyện đã xảy ra ! Sao trước kia mình lại ngu đến thế không biết ?...

Bạch " Tài Tử " chợt bảo chàng :

— Thôi, bỏ nó đây. Không làm gì được nữa đâu.

Khánh không trả lời. Chàng vẫn nắm bàn tay Sáu Hậu Giang, mắt đăm đăm nhìn thi thể bạn.

Bạch nhún vai, quay gót lên đồi.

xxx

CHƯƠNG 11

MÀN CHÓT CỦA TẤN KỊCH MÁU

Hai người đàn ông lạ mặt đã bắt đầu đi vào con đường sỏi men quanh bờ hồ và tiến thẳng tới chỗ ông Phạm thế Bính đang ngồi đọc báo.

Ông Bính vừa ăn bữa sáng xong, ngồi đọc báo để đợi lát nữa ra hồ cùng tắm với vợ con.

Thấy tiếng chân bước lại gần, ông ngẩng lên nhìn và tự hỏi không biết hai người lạ mặt là ai. Một người vận đồ sỹ quan bộ binh, người thứ hai mặc thường phục, đầu đội mũ dạ hất ngược lại sau gáy.

Viên sĩ quan người thấp bé, có hàng ria mép đen và cặp mắt nhìn lạnh lùng, soi mói.

Người vận thường phục, trái lại, rất cao lớn khoẻ mạnh. Chỉ thoáng nhìn, ông Bính cũng đoán ngay hắn là một công an viên vận thường phục.

Viên sĩ quan đứng dừng lại trước mặt ông Bính, lễ phép hỏi :

— Thưa có phải ông là ông Phạm thế Bính không ?

Ông Bách đứng dậy đáp lễ và trả lời :

— Thưa, chính tôi đây ạ. Các ông cần hỏi gì thế ?

— Tôi xin tự giới thiệu tôi là Sỹ Quan chỉ huy Hiến Binh và đây là Trung Úy Cảnh sát.

Ông Bính lần lượt nhìn họ, vẻ bối rối :

— Thật hân hạnh cho tôi quá. Chẳng hay hai ông tìm gặp tôi có chuyện gì đấy ạ ?

— Thưa ông, tôi muốn được gặp cậu em nhà.

— Thằng cháu ấy à ? Cháu nó ra bờ hồ với nhà tôi. Các ông hỏi cháu chuyện gì đấy ạ?

Thấy ông Bính lộ vẻ lo lắng, viên sĩ quan hiến binh vội vàng nói ngay :

— Ông cứ yên trí. Tôi chỉ hỏi cháu vài câu thôi. Không có gì phiền đâu, ông ạ.

Đúng lúc đó thằng bé con từ ngoài đường sỏi đi ngược vào nhà, miệng huýt sáo bi bo. Thấy hai người lạ, nó mới ngay, đi chậm bước lại.

Phóng tác của LƯƠNG QUÂN

Ông Bính reo lên:

— A ! Cháu nó về kia ! (Ông quay ra gọi con). Lâm ! Vào đây ba bảo, con ! Má con đâu ?

Thằng Lâm phụng phịu :

— Má còn ở ngoài ấy. Hôm nay, con không thích tắm, ba ạ.

Viên sĩ quan hỏi nó :

— Cháu là con ông Bính đấy, phải không ?

Thằng Lâm ngước mắt lên nhìn và trả lời gọn lỏn:

— Phải.

Viên sĩ quan móc túi lấy ra một cái phong bì.

— Có phải chính cháu viết bức thư này không ?

Thoáng nhìn mấy giòng chữ lều nghều, ông Bính nhận ngay ra tuồng chữ của con.

Thằng Lâm gật đầu :

— Vâng, cháu viết đấy.

Trả lời xong câu này, thằng bé ngồi xệp xuống bờ cỏ, bỏ mũ trên đầu ra.

Ông Bính kinh ngạc hỏi lại viên sĩ quan :

— Cháu nó viết thư cho các ông đấy à ?

— Vâng, cháu nó viết về Ty Cảnh sát. Nó nói là nó biết xe tiền bị cướp hiện giờ ở đâu.

Ông Bính há hốc mồm nhìn con một lát, rồi giận dữ hỏi nó :

— Mày điên hay sao đấy, hả Lâm ? Mày biết xe tiền ở đâu mà dám viết thư bậy thế.

Thằng bé con lừ mắt nhìn cha, không nói gì.

Viên sĩ quan hiến binh và viên trung úy liếc mắt ngó nhau, rồi một người ngọt ngào nói với thằng Lâm :

— Nếu cháu biết xe tiền ở đâu thì nói cho bác nghe đi.

Thằng bé nghiêm nét mặt, làm ra vẻ người lớn :

— Cháu biết chứ sao lại không biết !

Viên sĩ quan nén sốt ruột, dỗ nó :

— Thì em mách với các bác đi.

Thằng Lâm trợn mắt, nhìn hai người :

— Thế tiền thưởng của cháu đâu đã ?

Ông Bính mắng át con :

— Lâm ! Mày hỗn lắm nhé ! Mày biết gì mà nói láo ! Coi chừng ba đánh đòn đấy. Con đừng làm mất thì giờ của các ông nữa.

Nhưng thằng Lâm vẫn bướng lĩnh cái :

— Con biết thật mà ! Nhưng phải cho con lĩnh liền thưởng đã rồi con mới nói.

Viên sĩ quan bảo nó, giọng đã có ý bực bội :

— Cháu như thế là không được đâu đấy nhé. Cháu đã viết thư mà bây giờ lại không chịu nói à ?

Thằng bé nhìn cả ba người lớn, rồi có lẽ sợ bị đòn, đành miễn cưỡng nói :

— Xe tiền người ta dấu ở trong "rờ moọc".

Ông Bính vẫn gắt nó :

— Đấy, mày lại nói bậy nữa rồi ! Chuyện đó hôm trước mày nói, ba đã bảo là....

Viên sĩ quan ngắt lời ông :

— Khoan, xin ông cứ để mặc tôi hỏi cháu. (Viên sĩ quan quay sang thằng Lâm) Này em, tại sao em lại đoán là người ta dấu xe tiền trong "rờ moọc"?

— Thì chính cháu nhìn thấy mà. Người ta cho xe tiền vào trong "rờ moọc" rồi đóng cửa và che bạt kín.

— "Người ta" là ai, hả em ?

— Là bọn cướp chứ còn là ai nữa ! Ông hỏi kỳ quá !

Hai viên sĩ quan lại liếc nhìn nhau.

(Còn nữa)

Ý kiến hay
cũng vô dụng
nếu không được
truyền bá.

MÁU LỆ SẮT SON

Tranh của HUY TƯỜNG Lời của PHẠM CAO CÙNG

TÓM TẮT KỲ TRƯỚC : Hai Cân (chính tên là Thế Hùng) nguyên trước là một cấp chỉ huy trong hàng ngũ chiến sĩ quốc gia chống thực dân, nhưng gặp lúc thời thế suy vi đành phải ẩn danh làm người giúp việc cho Lê Định, một nhà văn nghèo tiền nhưng giầu tình. Nữ danh ca Phương Thùy cảm mến Lê Định, nhưng bị bọn côn đồ do Thảo Hòa cầm đầu tìm cách phá khuấy, không biết nhờ ai che chở ngoài bọn Bảy Hồ và Tư Quắt là hai tay hộ vệ trong gánh hát. Vì hữu dũng vô mưu, chống lại bọn Thảo không vô nổi. Bảy Hồ phải cầu cứu võ sư Huỳnh Cương, trong khi chính Thảo, -- bị Hai Cân không chế, -- cũng tìm cách van nài thầy dậy cũ là cụ Cử Thuật tiếp tay....

516) Nhưng Thiên Sơn lắc đầu :

— Ông chẳng nên dấu diếm tôi. Lúc nãy, thoáng trông thấy ông đỡ ngọn quyền của tôi, và khi ông dật lấy chiếc chân ghế của Hùng thì tôi nhận ra ngay ông cũng là người đã từng có luyện tập võ nghệ lâu lắm rồi... Chỉ có những kẻ có nghề chắc chắn, mới có thể bình tĩnh đối phó như thế được.

Rồi Thiên Sơn chắp tay, cung kính tiếp :

— Trong khi chúng tôi đi ở xứ ngoài, gặp được người có bản lĩnh mà lại có nghĩa khí như vậy, chúng tôi rất lấy làm hân hạnh vô cùng...

Hòa chưa kịp trả lời, thì ngay lúc này ở dưới cầu thang bước lên một người mà Hòa nhận ngay ra đó là Thảo.

Thảo cũng nhận ra Hòa thì vui vẻ nói

— Gớm, chú Hòa lên đây từ hồi nào mà khiến tôi đi kiếm tìm kiếm muốn chết !

517) Hòa chẳng khỏi ngạc nhiên, hỏi lại :

— Gặp anh nơi đây tôi cũng ngạc nhiên hết sức, vì cứ theo lời Ba Huy kể lại, và theo lời bọn Nhơn khoe khoang rối rít thì anh Thảo đã...

Thảo mỉm cười, gật đầu, nói tiếp :

— Có phải là thiên hạ đã dồn đại rằng Thảo đã bị Nhơn phóng dao trúng ngực, ngã lộn xuống sông, chết mất xác rồi, phải không ?

Hòa kéo ghế mời Thảo ngồi, nhưng chỉ nói qua cho Thiên Sơn biết đó là một người quen mà thôi. Kế đó, Hòa lại hỏi Thảo :

— Tôi có ngờ đâu, thấy họ nói thế thì sốt ruột vô cùng. Vậy sự thực ra sao, anh Thảo ?

Thảo uống một ngụm nước trà, rồi cắt nghĩa :

— Có gì đâu, nguyên lúc ấy, tôi muốn dùng một mẹo nhỏ để lừa bọn Nhơn chơi, chứ Ba Huy thì đã được tôi ra dấu cho biết trước...

518) Thảo nói tiếp :

— Nhưng Ba Huy hiểu ý tôi, đã dấu kín vụ này và chỉ thuật chuyện theo như lời khoe khoang của bọn Nhơn mà thôi !

Hòa sung sướng, nói :

— Nhưng anh Thảo cũng ác, anh làm tôi lo sợ quá chừng, giữa lúc đụng độ gay go này mà thiếu mất anh thì chúng tôi khác gì rắn không đầu còn chống chọi với đối phương làm sao được !

Ngừng lại một phút, Hòa lại tiếp :

— Bây giờ tôi mới hiểu tại sao hôm nay anh lại mặc áo khoác ngoài, mà kéo cao cổ áo, che kín gần nửa mặt đi, cốt ý không cho người ngoài thấy được...

Thảo mỉm cười, bảo :

— Đúng thế, vì ý tôi còn muốn cho bọn Nhơn một đòn chúng phải hoảng hốt mới thích...

Tới đây, Thảo đưa mắt liếc nhìn Thiên Sơn như muốn hỏi ý Hòa... (Còn nữa)

Một khía cạnh

(Tiếp theo trang 3)

thuận, chưa hiểu gì đã vỗ tay ngợi khen ?

Nghĩa là, nói tóm lại, người ta chấm dứt sự dối trá bằng một sự dối trá khác tồi tệ hơn. Sự dối trá ban đầu chỉ là một hình thức thấp kém của sự tranh chấp quyền lợi, về sau sẽ có hẳn cái tính chất lừa gạt xã-hội, chối bỏ tinh thần tự cải tạo. Tâm hồn con người đã hư hỏng đến mực ấy thì hai chữ «tương lai» không còn có ý nghĩa gì khác sự vất vưởng kéo dài cuộc sống trong một hiện tại dảo điên, mà mỗi cá nhân không thể làm gì, ngoài sự dối gạt chính mình.

Xã hội đi dần đến ven bờ sự sụp đổ. Để chống lại những đe dọa có khi hết sức khẩn cấp, người ta không biết làm gì hơn là hoài nghi hết thảy. Tất cả mọi cố gắng, khi nói ra, đều bị đặt ngay câu hỏi, rằng mục đích của những cố gắng ấy là để đánh lừa ai, để thu thập quyền lợi cho nhóm người nào ?

Nếu đặt vấn đề một cách cụ thể, ngõ hầu tìm thấy những « xuất phát điểm » của một bên là sự dối trá, một bên là sự hoài nghi, người ta thấy nên chia cả quốc dân ra làm 2 khối : khối dân chúng và khối chính quyền. Khối chính quyền có hai khu vực quyền hành ở trung ương và địa phương. Khối dân chúng cũng có hai khu vực sinh hoạt là thành thị và nông thôn.

Nói về những lầm lỗi — ở đây là những vụ dối trá — người ta cũng nhận ra có hai loại : loại cố ý, loại vô tình. Chính phủ Trung ương đã phạm vào lầm lỗi vô tình nặng nề nhất ngay từ hồi mới thành lập. Bị cuốn theo cái đà tranh đấu chung của cả thế giới, chính phủ đã mở cho dân chúng thấy những chân trời cao đẹp quá của một đời sống dân chủ. Không tiên đoán được sự phá hoại trật tự và an ninh công cộng bởi bọn Cộng phỉ, đồng thời không đánh giá được đúng mức cái tinh thần tự giác của dân chúng, chính phủ, với một quan niệm quá nặng về tuyên truyền, đã đưa " vai trò dân chúng " lên một tầm quan trọng quá đáng. Cho đến một thời kỳ nào đó, người dân thường khoảng nhận thấy mình cũng có bổn phận mà cái nơi mình có nhiều quyền lợi, rất nhiều quyền lợi. Một phần đông quên hẳn rằng chính phủ không phải chỉ có nhiệm vụ bảo đảm cho dân chúng một cuộc sống yên ổn no lành, mà song hành với nhiệm vụ đó, chính phủ còn phải lo sao cho cả quốc gia được cường thịnh.

Sau khi chờ đợi khá lâu, không thấy mình được hưởng thụ như mình vẫn chủ quan mong mỏi, dân chúng bèn tự cho mình là bị lừa dối. Dân chúng càng ngày càng thấy mình bị lừa dối hơn lên khi bị mắc mưu những người, vì lẽ này lẽ khác, thường loan những tin tức động trời về sự hưởng thụ của một số nhân vật gần gụi với chánh phủ.

Sự hoài nghi đã bắt đầu, thật khó mà chấm dứt đi được. Đồng bào ở các thị trấn, làng tai nghe tiếng súng từ miền quê vọng lại, lại còn thêm hoang hốt vào nghi ngờ. Những trận đánh bị xuyên tạc. Những sai lầm trong khi thực hiện kế hoạch Dinh Điền hay Khu Trù Mật, và cả đến những thối nát của chính quyền địa phương bị nhân một gấp mười...Tất cả bao không khỏi bị ngợp tạo chỉ vì ai nấy đều thèm khát một Sự Thật, mà nếu có sự thật cũng không ai dám tin.

Sở dĩ nói chữ "dám tin" bởi vì giữa lúc mọi người đều hoài nghi, người nào đó muốn có lòng tin tất nhiên phải cần có nhiều can đảm lắm. Sự nghi ngờ luôn luôn có vẻ khôn ngoan, lọc lõi, sáng suốt, còn sự tin cậy nếu không bị coi là «tay sai»... thì ít ra cũng bị coi là ngu dại. Sự kiện này không thể nào tránh được, và con đường tâm lý từ ngàn xưa loài người cũng không thể đi ra ngoài được.

(Còn 1 kỳ)

Khó tin...

(Tiếp theo trang 3)

gặp lại nhau đúng giờ hẹn. Cùng đi với ký giả Pháp còn có nhiếp ảnh viên Garimont. Kassagi đứng cách ký giả Pháp chừng 20 thước. Họ bắt đầu bình thản đi lại gần nhau (xin xem hình 1) Trông họ như hai khách bộ hành không có gì đặc biệt. Khi Kassagi và ký giả Pháp chạm trán nhau, Kassagi liền lẹ làng và thản nhiên dẫm nghiến ngay lên đầu ngón chân cái khiến ký giả Pháp đau quá phải cúi xuống. Lợi dụng ngay lúc đó, Kassagi liền nhẹ đưa ngay bàn tay vào trong ngực áo vét của ký giả nọ, dùng ngón trỏ và ngón giữa " cắp " chiếc ví trong túi áo. (Xem kỹ bức hình 2, quý bạn sẽ thấy rõ kỹ thuật vạch mép áo bằng 2 ngón chót và đồng thời móc ví bằng 2 ngón trên).

Nhìn vào hình thì như vậy, nhưng trên thực tế, cử động của Kassagi trông rất tự nhiên mà kín đáo, không ai có thể ngờ được. Sau khi đã rút được chiếc ví ra, Kassagi thản nhiên nghiêng mình ngỏ lời xin lỗi ký giả Pháp vì đã vô ý dẫm lên chân ông ta, nhưng sự thật đáng điệu đó là để Kassagi có thì giờ thả chiếc ví tuột dọc theo phía trong áo vét xuống dưới, bàn tay mặt của Kassagi đã lẹ làng đón lấy.

Lối móc ví này rất khó thực hiện, nhưng đồng thời cũng rất có hiệu quả. Người đi bên cạnh không thể nhìn thấy được; đương sự cũng khó biết vì kẻ móc túi lại gần như đứng ở sau lưng, và chỉ móc đúng lúc trí óc "nạn nhân" bị chi phối bởi sự đau đớn do cái dẫm chân gây ra.

"Móc túi bằng tờ báo"

Còn một lối "mới" nữa mà Kassagi biểu diễn cũng rất thần tình là lối «móc bằng tờ báo». Nghĩa là : trên một chiếc xe buýt chẳng hạn, Kassagi ngồi biên lành xem báo như một kẻ say mê với các vấn đề thời sự. Nhưng cách cầm tờ báo của anh là một... hữu ý. Tờ báo được cầm nghiêng che phía dưới cằm «nạn nhân» — kẻ mà Kassagi chủ ý móc — trong lúc vừa giả vờ chăm chú đọc báo, Kassagi vừa nhẹ nhàng luồn tay sang bên ngực áo người ngồi cạnh, dùng hai ngón tay kẹp chiếc ví lôi ra. Sau đó anh giả như đọc xong báo, gấp tờ báo lại... thì chiếc ví của người ngồi bên anh đã nằm gọn trong tờ báo rồi.

Trên đây chỉ là 2 trong nhiều kiểu "mới" của Kassagi.

Xem trường hợp này, chúng ta thấy quả nhiên các cụ nhà mình nói không sai : Nhất nghệ tinh nhất thân vinh. Kassagi nhờ có "nghề móc túi" mà nay đã thành một... tài tử xi nê vì anh vừa được ông Bresson mời đóng 1 phim tả cuộc đời và các mánh lới của một kẻ móc túi và đoạt giải Oscar trong kỳ đại hội các nhà ảo thuật quốc tế vừa qua.

TÌM THUỐC NƠI ĐÂY
bán khắp nơi
HO
Thuốc nước thơm ngọt, dễ uống, mau khỏi, là đặc điểm của thuốc Ho THANH XA. Hạng A40đ, B.20đ
MỒ HÔI TRỘM
Uống Đại bổ châu âm Thanh Xa 1 tuần đứa trẻ ăn chơi khỏe mạnh, hết mồ hôi. Giá 20đ.
ĐI TƯỚT
Đi cầu ra nước, ra bọt, ra đồng ra máu, phân xanh, sống phân, uống TẢ LY HOÀN THANH XA. 1 liều khỏi hẳn. Giá 8đ.
ĐAU RĂNG
Sát thuốc 2 lần, hết hôi, khỏi đau. Giá 10đ.
SÁN SƠ MÍT
(sên, ténia)
Uống sau 2 giờ ra trùng dài ngoài 10 thước khỏi hẳn. Giá 200đ.
Nhà thuốc THANH - XA
26, Ngô-tùng-Châu Saigon
cửa treo hai con voi. Đông Y dược sĩ VŨ-DƯƠNG-HÒE chủ nhân

(Tiếp theo)

— Quân mã của Tín, hoặc nằm chơi ở dưới thành, đám ngồi đuổi ở trên mặt đất, đứa nào cũng cởi trần vén đùi, chửi rủa nhiều câu tệ quá.

Hàm nghe xong, cùng các tướng lên địch lâu trên thành nhìn ra xem thấy:« Quân Hán ở dưới thành chửi rủa, coi như ở chỗ không có người».

Hàm ghé sai các tướng nói nhỏ :

—Hàn Tín hôm trước đắc thắng, sinh kiêu căng, đúng như «Hạng Lương ở Định-Đào ngày trước».

Quí-Lương nói :

— Ai cũng nói là Hàn-Tín giỏi dùng binh, mà nay xem ra hàng ngũ không được chỉnh tề, sĩ tốt thì có vẻ biếng nhác, đó là điều mà binh pháp phải kiêng kỵ. Nếu Đại-Vương biết đem lối phá Sở trước kia dùng vào lúc này, thì đích đáng lắm.

Tôn-An gạt đi mà rằng :

— Chỉ sợ Hàn-Tín giả vờ làm ra như vậy; nên cố tình bắt quân sĩ phải làm ra vẻ mệt nhọc lười biếng để Đại-Vương không phòng bị chăng?

Hàm nói :

— Hôm trước là tại ta tham đánh mãi đuổi, rồi ngẫu nhiên trúng kế của nó, chứ không phải là Tín giỏi giang hay hớm gì. Nay xem rõ doanh trận đội ngũ như kia, ta đủ thấy tài của Tín ra sao rồi, còn nghi ngại gì nữa.

Nói xong quay lại phía các tướng dặn dò :

— Đêm nay ta phải dự bị cướp trại. Qui-Lương, Qui-Hàng dẫn 3.000 quân ra cửa Nam đánh vào phía hữu trại Hán, ta lĩnh một vạn binh từ cửa Tây đánh ra đánh thốc vào giữa trại quân Hán, Chương-Bình còn bị thương chưa ra đánh được cho ở lại giữ Phế-Khâu. Và dặn Lã-mã-Thông, Tôn-An : «cứ thế...cứ thế...»

Chia cắt đâu đấy, ai nấy lo sắp sửa quân mã.

Nói về Hàn-Tín biết là Chương-Hàm cho mình là kiêu mạn thế nào đêm nay cũng ra đánh cướp trại, bèn hạ tướng lệnh :

— Phan-Khoái, Sài-Võ đem ba ngàn quân, ngăn lộ phía Bắc của Sở. Hạ-hầu-Anh, Chu-Bột đem 3.000 quân ngăn lộ quan phía Nam của Sở. Còn bao nhiêu quân mã ở đại doanh lui xa xa 30 dặm đóng trại, Hàn-Tín tự mình coi giữ hậu quân, cho Tần-Kỳ, Cấn-Hấp dẫn 5.000 quân tinh nhuệ phục ở phía tả đại doanh, Lư-Quán, Quán-Anh, đem 5.000 quân phục ở phía hữu đại doanh, chờ cho quân mã Chương-Hàm chạy về hãy xua quân ra đánh giết thế nào cũng được toàn thắng.

SỐ 89

Hải-Âu- Tứ dịch thuật

Trời đã về chiều... quân mã của Chương-Hàm chờ hết canh hai, mới cho mở cửa thành, bỏ điều kiểu, chiêng trống không khua, quân sĩ ngậm tăm tiến ra đánh vào trại Hán.

Bọn Quí-Lương đem quân từ cửa Nam đánh lại, Lã-mã-Thông từ cửa Bắc đánh ra, Chương-Hàm từ cửa Tây đánh tới. Ba lộ quân mã của Hàm thế mạnh như gió tiến lại. Khi Chương-Hàm đánh vào trại lớn, thấy chỉ là một trại trống không. Hàm biết mình mắc mưu vội truyền lệnh ba quân quay về.

Lệnh truyền chưa dứt, đã thấy pháo nổ rầm trời, rồi hai cánh quân kéo ra, tên bắn như mưa bay, đánh giết quân Sở đứt ra làm bảy đoạn, tám quãng, ai nấy lo lẩn trốn tránh chết.

Chương-Hàm may nhờ có các tướng che chở chạy trốn ra Định-Đào, dương chạy, Hàm bị một tên bắn trúng vai bên phải, suýt ngã ngựa, nhưng tả hữu cố nâng đỡ, liều chết đánh chạy ra thoát.

Bây giờ Qui-Lương từ cửa Nam đánh ra, bị Phan-Khoái, Sài-Võ đem ba ngàn nhân mã đột ngột dồn đánh, trong đêm tối quân Sở chưa kịp giao chiến đã thua chạy, hai tướng cũng bỏ chạy nốt. Phan-Khoái cho quân đánh quân Sở, nhưng vì không có tướng lệnh nên không dám đuổi đánh đến cùng.

Còn Lã-mã-Thông, Tôn-An từ cửa Bắc đánh ra, khi đi đến giữa đường, Tôn-An ngồi trên ngựa nói với Lã-mã-Thông :

— Ban ngày Hàn-Tín cho bọn quân mắng chửi, sợ ở trong có mưu mô gì trá trá, bọn mình vâng lệnh đi cướp trại, khó bề toàng được. Cái bằng ta cho quân mã đóng ở đây rồi mật cho bọn tinh tế ra dò thám xem nếu quân Hán không phòng bị thì ta tiến đánh để thủ thắng, nhưng ngộ nhỡ trúng gian kế thì làm thế nào. Tôi với ông cứ chờ ở đây nếu quân Sở không thắng, ta quay về phía đại lộ Phế-Khâu để cứu viện cho quân Sở, như thế là đằng nào cũng giữ được đó mới là trường sách. Ý ông thế nào ?

Lã-mã-Thông đáp :

— Ngộ nhỡ ra không đúng như mình dự liệu, Bá-Vương bắt tội «chống đối trái mệnh trên» thì ăn nói làm sao bây giờ ?

— Không phải thế, đạo làm tướng là phải biết bày tính mưu mẹo, và phải biết người biết mình. Tôi đoán Hàn-Tín dùng binh không như Hạng-Lương ở Định-đào ngày trước đâu. Ý tôi đã quyết, chớ có tin nữa.

Vì thế Lã-mã-Thông, Tôn-An đóng binh không tiến, chỉ cho bọn tiểu hiệu đi thăm thính tình hình.

Bọn tiểu hiệu đi không bao lâu, đã thấy mấy tên phi ngựa như bay về trình :

— Quân Hán có phòng bị, quân Sở ta trúng kế đã bị đại bại rồi. Xin hai Tướng quân mau chuyển quân ra phía đại lộ mà cứu viện.

Lã-mã-Thông, Tôn-An nghe trình, lập tức điều động quân mã ra phía đại lộ để cứu ứng, thì vừa gặp quân Hán đương đuổi Chương-Hàm rất nguy kịch.

Đương lúc nguy cấp ấy, Lã-mã-Thông, Tôn-An đem 3.000 quân tinh nhuệ lại cứu Chương-Hàm, lửa đuốc cháy như ban ngày, cứu được Chương-Hàm chạy thoát, còn quân mã cầm cự với quân Hán vừa đánh vừa chạy.

Hàn-Tín thấy Sở có cứu binh, bèn hạ lệnh cho quân sĩ ngưng đuổi, không nên truy kích.

Trương-Thương chạy ngựa đến gần Tín nói :

— Chương-Hàm lúc này đã thế cùng lực kiệt, chính nên bắt lấy, sao Nguyên-soái lại không cho đuổi ?

Tín nói : «Giặc cùng chớ đuổi» đó là điều mà binh gia phải tránh. Vả lại đêm tối, mình không rõ địa thế lợi hại, ngộ quân Sở có mai phục, mình khó mà quay về được. Như thế nên mình càng phải đề phòng.

Nói xong, Tín khua chiêng thu quân, và ra lệnh :

—Các tướng cho điều chỉnh lại quân mã trong bộ đội của mình để chờ lệnh đánh thành.

Chưa biết số phận Phế-Khâu ra sao, xin xem hồi sau kể tiếp.

HỒI THỨ 47

Phế-Khâu bị ngập, Tam-Tần mất
Khích tướng chiêu an, Mẹo Tín tài.

Nhắc lại việc Chương-Hàm đêm đó thua to được các tướng cứu thoát chạy về Phế-Khâu, nhân vai bên phải bị trúng tên, đau đớn nhức buốt vô cùng, phải mời thầy thuốc đến dùng thuốc chạy chữa rồi lấy lụa trắng buộc lại. Hàm mang bệnh nằm không dậy được.

Hàm truyền lệnh cho ba quân :

— Ai nấy phải hết sức canh phòng bốn cửa thành. Và sai người ra các quận huyện điều động thêm quân mã để canh giữ.

Ngày hôm sau, Hàn-Tín cũng huy động nhân mã đến vây cả bốn mặt thành Phế-Khâu, và ra lệnh :

— Các tướng cứ chiếu đội ngũ của mình mà đóng doanh trại, dự bị các vật liệu đánh thành cho đầy đủ, rồi sẽ tới thay phiên nhau mà đánh phá.

Nguyên thành Phế-Khâu là một tòa thành cũ của nhà Chu, chung quanh toàn là núi cao, dưới chân núi ăn thông ra sông Bạch-Thủy. Thành trì rất kiên cố, bờ tường rộng rãi, đánh phá rất khó.

(Còn nữa)

Thận suy ! sinh ra chứng đau lưng, dái đêm, ảnh hưởng đến cơ thể suy yếu, chóng mặt, mờ mắt, ù tai, di mộng tinh, bải hoải, bất lực.
Tìm đúng thuốc :
THẬN-TRUNG-BỮU La-Vạn-Linh
đặc biệt tráng thận, bổ tinh, cường lực (có bán khắp nơi)
Đông-dược-sĩ La-Chánh 532 Đồng-Khánh Chợ-lớn.

BANG, BAN HAY SƯỞI
khác nhau thế nào ???
Các bà nuôi trẻ thấy ho, sổ mũi, nóng mắt đỏ tai lạnh, chán hay mình có mụn lốm đốm, hoặc không nóng xong mọc mụn có nước mọng mọng.
Các bà khỏi lo, muốn biết rõ bệnh gì ? hãy lại ngay nhà thuốc HỒI XUÂN, ở 337 Nguyễn-thiện-Thuật cửa treo ba trái đào, do Đông Y sỹ Nguyễn-quang-Lý chuyên khoa sưởi đậu " ban trái " và các bệnh về đàn bà.

TIM YẾU thường bị hồi hộp, chóng mặt xây xẩm, hay quên. Nặn ngực, mất ngủ, hay bị giựt mình, chiêm bao sợ hãi.
dùng liền TÂM-CHÍ-BỬU La-Vạn-Linh
Phương thuốc quí để trị ĐAU TIM và THẦN KINH. Công hiệu để dưỡng tim an thần, ngủ yên, khí sắc hồng hào, tinh thần kiện vượng, sinh lực gia tăng. (có bán khắp nơi) Đông dược sĩ La-Chánh 532 Đồng Khánh Cholon.

Tìm việc

— Học sinh nhận kèm tại tư gia từ độ lục trở xuống. Lương bổng 300đ. một tháng. Cậu Thu 355 Trần quốc Toản Chợlớn.

— Học sinh độ nhị, có bằng trung học, biết đánh máy, muốn xin làm bất cứ việc gì. Chẳng hạn như thư ký, đánh máy, kèm trẻ, bán hàng, sách báo v.v... Xin thư cho Trần minh Xanh, 287/16 Phan đình Phùng Saigon.

— Nam sinh có Tú tài I ban toán nhận kèm Toán lý hóa từ độ tứ trở xuống tại tư gia. Thư cho Nguyễn Tuan, 3 lô 16 Phan đình Phùng Saigon.

— Học sinh đã học hết chương trình lớp độ Nhất ban Toán, có bằng Tú Tài I muốn kèm tại tư gia để có thể tiếp tục việc học. Thư cho Lê quang Ngọc, số 176 Đô thành Nhân Khánh Hội Sài gòn.

PHONG..
Hay mờ mắt, nhức đầu, đau nhức gân xương, tê bì, co rút yếu gân, chạy dâu dan dó, phù nề tê bại, xuội nửa thân hay cả người, sần cùi tê ngứa lác nhiều dám nổi hoa, đau bụng chậm tiêu, tức ngực sình hơi, hay ợ ửa rải, đau lưng mỏi vai tim lớn, uống ĐẠI MINH TÊ THẤP HOÀN THỤY LÂM dùng 2 ngày không đỡ là thuốc không trúng bịnh xin ra ơn trả lại, lấy lại tiền đã mua, thuốc gia truyền Đ. D.S. Ng-thị-Cúc chế đã nổi tiếng.
Có bán tại : THỤY-LÂM 191 Gia-Long SAIGON 131 Võ-di-Nguy Phú - Nhuận Phước Linh 110B d.l. Khổng Tử Cholon, Trần văn - Kế, 28 Phan - đình-Phùng Long-Xuyên Đông Hoà 119 Lý Thường Kiệt Phan Thiết và các tỉnh.

ĐÀN ÔNG MÀ CÓ CHỬA ?
Có những người đàn ông bụng bự bằng cái trống, như đàn bà có chửa, ấy tại :
A (Cảm khí độc, nước độc, sơn lam chướng khí.
B) Bị rết dâu năm giây dưa, da mặt mét vàng, như người mắc ngải.
C) Hoặc bởi khí trướng, huyết trướng, thủy trướng bụng xẹp, vài hôm lại phình to thực tích trướng da bụng dày, nước da huỳnh đảng tay chân mình mẩy phù thũng, ăn uống không tiêu nên hàn nơi ngực, trong mình mệt nhọc, đại tiểu tiện không thông bụng càng ngày càng to lên như có chửa. Đông Y-SĨ VÕ-VĂN-VÂN dày công nghiên cứu chế ra thuốc
ĐẠI BÁC THẦN CÔNG HOÀN tánh chất kiện tỳ bổ vị, công năng trám tướng quá quan khai uất, tán khí, công hay trừ 5 bịnh Tích, 6 bịnh Tụ, 7 bịnh Trưng, 8 bịnh Hà, dầu cho lâu mau cũng có thể trị đặng. Đàn ông, đàn bà, già trẻ đều uống đặng. Giá 25đ00 uống 5 ngày. Đông dược-sĩ VÕ - VĂN - THIÊM kế nghiệp. Các hiệu thuốc Việt-Hoa đều có bán hay tại 101-211 Đ L. Nguyễn-Thái-Học Sài Gòn

CƯỜNG THẬN TINH Quảng an Hòa
TRỊ : Đau thận, suy thận, yếu thận, đau lưng, dái đêm, liệt dương bất lực. Dứt chứng di mộng tinh.
Rất tốt cho nam giới dùng để :
TRÁNG THẬN, BỒI TINH, CƯỜNG LỰC
Hồi phục mau chóng sức khỏe, ngủ yên ăn ngon, bồi dưỡng khí huyết (có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý-Trác 169 Lê-văn-Duyệt Saigon

— Bổ huyết cho thai phụ — Bồi dưỡng cho thai nhi.
Quí Bà có thai, cần dùng thuốc :
BỔ HUYẾT DƯỠNG THAI QUẢNG AN HÒA
TRỊ DỨT CHỨNG : ụa mửa bợn dạ, bón, người mỏi mệt, thai yếu bụng trằng...Khỏi sợ hư thai, khi sanh để không làm băng, không đau bụng mà lại rất mau, rất dễ, em nhỏ mạnh, dễ nuôi và người mẹ được khỏe khoắn, an toàn lành mạnh. Đó là phương thuốc quí mà quí bà nên lưu ý !(Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý Trác, 169 Lê-văn-Duyệt Sg.

BÉ NGÔN BÉ LUẬN ĐẠI NÁO VIỆT-NAM
của VĂN-HIẾU

KHÓ TIN MÀ CÓ THẬT!

MỘT ÔNG VUA MÓC TÚI TRỞ THÀNH MỘT ÔNG HOÀNG HỘP ĐÊM

HỒNG DƯƠNG

Hai bức hình trên cho ta thấy 2 động tác của một « pha » móc túi ngoài vỉa hè do Kassagi biểu diễn.

(Tiếp theo và hết)

Khi 1 tên móc túi trở thành một nhà ảo thuật

Sau khi ký hợp đồng với nhà hàng *Poste maillot*, Kassagi mặc nhiên trở thành một ngôi sao của hộp đêm. Anh được khán giả hoan hô nhiệt liệt. Cái tên Kassagi được truyền đi từ miệng người này qua miệng người khác, chẳng bao lâu tiếng tăm Kassagi nổi lên như cồn. Anh được coi như một nhà ảo thuật đại tài.

Hết hạn hợp đồng ở đây, Kassagi tới hộp đêm *Sexy* xin gặp bà giám đốc và người hoạt náo viên. Sau khi nghe Kassagi đề nghị để anh trổ tài « mới » giúp vui khách hàng thì hoạt náo viên Medrano hét lên:

—Thôi xin ông tha cho tôi; không có chuyện thu nhận một tên móc túi vào hộp đêm này. Anh không biết là cách đây ba tháng chúng tôi đã bị một tên móc túi lẻn vào làm ăn; thế là cả bọn móc túi xô vào làm ăn khiến chúng tôi suýt nữa thì « vỡ mặt ».

Kassagi không nản, anh đáp:

— Phải tôi biết, nhưng tôi làm việc có một mình, khỏi cần phải có đồng lõa: chứng cớ rành rành ra đây.

Nói xong Kassagi rút trong túi áo ra chiếc đồng hồ quả quít bằng vàng:

— Đây tôi xin trả lại ông.

Vừa trông thấy chiếc đồng hồ của mình, ông Medrano giật mình sửng sốt sờ ngay vào túi. Thì quả nhiên chiếc đồng hồ vàng của ông đã biến mất từ đời nào và đang nằm gọn trong lòng bàn tay Kassagi. Sự thật biến nhiên như vậy mà ông còn tưởng là mê ngủ.

Thế là lại một lần nữa, Kassagi thành công và được ký hợp đồng... Và trong các cuộc biểu diễn, Kassagi đã đi hết thành công này đến thành công khác. Các nhà ảo thuật cũng phải kính phục và coi anh như bậc... thầy.

Lời khuyên của một tên móc túi

Một ký giả Pháp, sau khi được chứng kiến Kassagi biểu diễn ở hộp đêm Sexy, lấy làm khâm phục lắm, bèn lân la tới làm quen và đề nghị với anh biểu diễn lại để chụp hình đăng báo (những hình mà Ngôn Luận đăng ở loạt bài này)

Kassagi vui vẻ nhận lời ngay. Và anh tuyên bố:

— Ồ... tôi sẵn lòng lắm. Như thế có lẽ lại giúp được thiên hạ biết mà đề phòng những kẻ lạ mặt thường hay chen lấn rồi lại cúi đầu xin lỗi một cách hết sức lịch sự.

Móc túi ngoài đường

Vài ngày sau, tại đường Laromigière, Kassagi và ký giả Pháp ng

(Xem tiếp trang 2)

Theo gót Staline, những tên đồ tể Cộng sản hiện nay — Cút Xếp, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, Trường Chinh v.v...—đang ngụp lặn trong vũng máu tôi lỗi đỏ rực và hôi tanh.

Staline đã chết. Bởi vậy, chúng ta đã có đủ điều kiện « khách quan lịch sử » để ghi nhận nếp sống tàn bạo của một « ó thánh » Cộng sản và thấu hiểu thủ đoạn xảo quyệt của những kẻ « thừa kế » còn đang sống...

Bài của N.Đ.A.

PHẦN KẾT LUẬN

Khi một tên điên khát máu nắm quyền sinh sát trong tay

LI

(Tiếp theo)

*Vì bị ám ảnh bởi mối « **lo sợ** bị ám sát », cho nên Staline nghi ngờ tất cả mọi người. Những người bạn thâm giao nhất của Staline — (chúng ta cứ giả thử là Staline có bạn thực đi) — như Vorochilov và Molotov đều phải để cho công an mật vụ khám xét trước khi đẩy cửa vào gặp Staline trong văn phòng. Những vị bác sĩ có trách vụ chăm lo sức khỏe cho Staline đều đặc biệt bị nghi ngờ, dò xét và nhiều lần chúng ta đã thấy Staline đưa họ ra pháp trường xử bắn.*

Những câu mà Staline đã hỏi bác sĩ Pletnev, năm 1936 — như chúng tôi đã có ghi nhận ở phần đầu loạt bài này —đều thực là đặc biệt. Những câu hỏi ấy không phải do một người có bộ óc bình thường đặt ra. Nghe những câu hỏi ấy, người ta biết rõ ngay rằng Staline là một kẻ bệnh hoạn. Mọi người đều thấy rằng những câu hỏi ấy vô lý vô cùng: Tưởng rằng bác sĩ cho mình uống thuốc độc, trong khi chính sở mật vụ của điện Cẩm Linh đích thân khám nghiệm những liều thuốc mà Staline uống hoặc chích, thì quả thực là Staline đã sống thường xuyên trong ác mộng.

Những cơn ác mộng ấy đã đục khoét giấc ngủ của Staline, làm cho Staline không tài nào nhắm mắt nổi, khi màn đêm buông phủ xuống kinh thành Mạc Tư Khoa. Chính bởi vì vậy mà Staline thường hay làm việc ban đêm và bắt các kẻ tùy tùng phải thức để hầu hạ ông ta.

Staline không ngớt lời nguyền rủa những vị bác sĩ đã không giúp cho ông ta có được những giấc ngủ yên lành, bởi vì, mỗi lần ông ta chợt lịm thiếp đi, thì tiềm thức và trí óc của ông ta lại bị muôn vàn ác mộng xâu xé và dằn vặt.

Chính những cơn ác mộng kia là nguồn lực làm phát sinh ra những mối nghi ngờ của Staline. Trọn những đêm dài, đầu óc Staline phải nghiền ngẫm những ác mộng và nghi kỵ kia, như một đao phủ bị giam hãm trong một hố sâu đầy rắn rít và máu xương của những oan hồn...

Nếu suốt mấy chục năm trời cả dân tộc Nga phải trải qua bao cuộc đấu tố đẫm máu, nếu tất cả mọi người đều có cảm giác là mấy trăm triệu người Nga đang sống trong một trại điên vĩ đại, chính là vì ở trên đỉnh cao chót của cái quốc gia độc tài kia, quyền sinh sát được trao trọn vẹn trong bàn tay đẫm máu của một kẻ thác loạn, chính là vì kẻ lãnh tụ bách địch kia đã bắt mọi người chấp nhận một lẽ phải: *lẽ phải của một thằng điên!*

Thêm vào sự điên khùng kia, Staline còn trị vì với sự man dại của một kẻ khát máu.

(Còn 1 kỳ)

Một khía cạnh của vấn đề chậm tiến

SỰ GIAN TRÁ TRONG *MỘT XÃ HỘI TAO LOẠN*

NGUYỄN MẠNH CÔN

(Tiếp theo)

Sự giả trá trở nên quen thuộc đến nỗi người ta có thể coi kẻ nói dối chính là người nói thật, còn người nói thật chỉ là kẻ điên rồ, ngu dại, là kẻ đang tay phá hủy những giá trị mà, sau cùng, người ta phải tưởng tượng ra cho cuộc đời còn có một chút gì đáng sống. Người ta nói: " Ông A ngay thẳng hay " Bà B. tốt lành mà trong lòng không hề tin như vậy. Trong lòng không hề tin, mà vẫn nói, bởi vì đến một trạng thái nào đó của tâm hồn con người, thì lời nói, nhắc nhắc lại nhiều lần, sẽ có giá trị như một thực tại. Người ta nói: « *chúng ta kiên quyết tranh đấu* », nói như vậy rồi nghe như vậy, rồi tin thật rằng mình đã kiên quyết tranh đấu, rồi có bị quân địch hạ thủ, thì trước khi nhắm mắt vẫn còn tin như vậy. Sự giả dối, trong trường hợp này, cho phép người ta sống nốt một chuỗi ngày sợ hãi.

Sự sợ hãi là một trạng thái bạc nhược của tinh thần. Trạng thái bạc nhược lại là trạng thái tất yếu của một dân tộc bị dày vò, bị dày đọa, rồi bị cắt làm đôi, bị chia rẽ và bị sự dối trá tràn ngập tâm hồn mỗi cá nhân. Chúng ta không ai trách ai được. Bởi vì dối trá là một sự kiện lịch sử, một thái độ đã có quá trình hợp lý, một phương pháp chiến đấu đã được đưa đến thắng lợi thì ngày nay chúng ta không cần phải lẩn tránh vì hổ thẹn.

Điều cốt tử là chúng ta không sợ hãi, không chối bỏ một sự thật phũ phàng: *chính sự dối trá, trong lúc này, làm cho chúng ta chậm tiến.*

Muốn chấm dứt sự dối trá

Nhà chính khách danh tiếng nước ta đã nói: — « *Muốn chấm dứt tình trạng chậm tiến, chúng ta phải học tập* »

— Nhưng nếu người ta nói trá ngay trong khi học tập? Nếu người ta vô học mà chạy chọt để thi lấy đỗ? Nếu người ta họp hành, thảo luận chỉ cốt có hình thức bên ngoài? Nếu người ta không đồng ý mà cứ giơ tay biểu quyết chấp

(Xem tiếp trang 2)

Truyện lạ 4 Phương

THẦY TU HỌC THUYẾT CÁC MÁC

Áp dụng theo chiến thuật "biết mình biết người, trăm trận đánh, trăm trận được", Tòa Thánh La-Mã đã cho gom góp một lô các tài liệu chống Gia-tô giáo của bọn Cộng sản, đoạn giao cho 800 tu sĩ ở Á Châu và Phi Châu nghiên cứu. Ngoài ra trường đại học Gia-tô giáo ở La Mã «*Propaganda Fide*» cũng sưu tầm cho các tu sĩ đang theo học lối hơn một ngàn tác phẩm của những ông trùm đỏ, như Lê-Nin, Các-Mác, Sì-ta-lin, Mao-trạch-Đông v.v...

Linh mục Cornelio, viện trưởng viện đại học nói trên đã từng tuyên bố: "Bây giờ, thì không một người cộng sản nào có thể tranh luận nổi với tôi về học thuyết của Mác, Lê-Nin, Sì-ta-lin v.v...Tôi đã bỏ rất nhiều thì giờ để nghiên cứu, có thể nói là đã thuộc lòng như cháo các tác phẩm của họ..."

Thật là một chiến thuật mới, rất hợp thời. Người ta tin chắc rằng rồi đây ánh sáng hiền dịu của tôn giáo đầy tình thương sẽ đẩy lui mọi đen tối, máu lửa do bọn Cộng sản gây ra.

DÂN XỨ NÀO ĂN NHIỀU TRỨNG NHẤT?

Năm 1961 vừa qua, dân Do Thái đã vượt ngang dân Mỹ về đặc tính ăn trứng. Các nhà thống kê cho biết: trung bình mỗi người dân Do Thái, trong năm qua, đã ăn lối 355 quả trứng (nghĩa là bằng với dân Hoa Kỳ). Con số này cho biết mức ăn trứng của Do Thái so với năm trước (1960) đã gia tăng 4,7%.

Hiện nay, nghề nuôi gà vịt ở Do Thái đã trở thành một kỹ nghệ to lớn không kém các kỹ nghệ khác, như kỹ nghệ thép, kỹ nghệ dầu hỏa v.v. Các chuyên viên canh nông ở Do Thái đã triệt để áp dụng mọi sáng kiến khoa học cho ngành chăn nuôi gà vịt. Cũng nhờ đó mà số trứng sản xuất càng ngày càng tăng rất nhiều.

Trong năm 1961 vừa qua, ngoài sự cung cấp cho thị trường trong nước, Do Thái còn dư để xuất cảng một số trứng rất lớn, lên tới trên một tỷ quả.

VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH TẠI MỸ VÀ CÁC NƯỚC ÂU CHÂU

Bỉ: 20% gia đình có VTTH (Úc cũng tương đương như Bỉ). Tây Đức: 34%. Mỹ: 116%. Anh: 75%. Sở dĩ Mỹ lại vượt quá con số 100% là vì có nhiều gia đình có tới hai hoặc ba chiếc.

CƯỜI ĐI THĂM

Sau chuyến đắm tàu, một độ tử Lưu-Linh may mắn giạt vào một hoang đảo. Anh ta sống thui thủi một mình trong năm năm liên tiếp. Đến năm thứ sáu, bỗng anh ta tìm thấy một đảo khác, ở cách đấy không xa. Anh chèo thuyền đến thăm.

Tại đây, anh gặp một thiếu phụ rất xinh đẹp. Người đàn bà, trông thấy anh liền mừng rỡ reo lên:

— Trời! Thật sung sướng quá! Tôi sẽ giành cho anh một « món quà » mà anh thèm khát suốt năm năm nay...

— Cái gì thế? Hà... hà... tôi biết rồi... Chai... ba xi đế, phải không?

THƠ

ĐÀN LÒNG

Lòng ta hỡi! Thôi đừng sầu chi nữa
Lặng mà nghe ta gảy khúc đàn lòng
Cho đỡ sầu khi ta mãi nhớ mong
Một hình bóng giai nhân về ngự trị

°°°

Ta đã vốn sinh ra làm thi sĩ
Thì phải đau khi kẻ khác sầu đau
Thì phải buồn khi kẻ khác lo âu
Và phải khóc khi chuyện tình dang dở

°°°

Lòng ta hỡi! im đi đừng than thở.
Hãy lặng câm, và cứ gọi đàn lòng
Nó sẽ làm như một kẻ nhạc công
Ca những điệu vui, buồn, đau lẫn lộn...

HOÀI THƯƠNG LANG
(T.N.S.)

Mách Giúp

— Ông THẾ Y (Phú Nhuận)
Năm Đinh Mão (1927) không có tháng Hai dư. Ngày 12-2 Đinh Mão nhằm 15-3-1927.

— Ông THỦY (Saigon)
Ông làm đơn gửi tới ông Quận Trưởng Quận sở tại xin lại cuốn sổ ấy, rồi đem tới QBT đổi lấy tờ giá thú mà ông đã nạp.

— PHẠM-QUANG-PHONG (Saigon):
a) Chỉ có phụ cấp con thôi.
b) Kỳ xổ số ấy có lẽ hoãn, chưa có tin tức gì hết.

— Cô THƯỢC (Ngã Bảy):
Năm tấm vé số kỳ 9B/61 và hai tấm vé số kỳ 1A/62 của cô đều không trúng.

HÀ-MAI-LAN

HOA THƠM CỎ LẠ

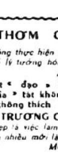

— Nếu tôi không thực hiện được lý tưởng của tôi, thì tôi cũng cố lý tưởng hóa cuộc đời của tôi.
ADÈLE KANN

— Người biết « đạo » tất không khoe, người biết « nghĩa » tất không tham, người biết « đức » tất không thích tiếng tăm lừng lẫy.
TRƯƠNG CỬU THANH

— Việc cao đẹp là việc làm do tấm lòng tốt và đã phải cố gắng nhiều mới làm nổi.
MONTESQUIEU

H.V.L. sưu tầm

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Một chuyện con mèo

của NGUYỄN CAO THẮNG

Nhà tôi ở sát vách với nhà một cô giáo. Không biết trước đây « cô giáo » có thật là cô giáo không chỉ biết hiện giờ hàng ngày « cô giáo » chỉ làm những việc vặt vãnh không dính dấp gì đến việc dạy học cả nhưng người ta vẫn gọi cô là cô giáo. Tuy ở sát vách nhưng mà lại ngăn nhà xa ngõ, muốn sang nhà « cô giáo » chúng tôi phải đi thẳng ra một « ngõ hẹp sâu hun hút » rồi mới tới cổng nhà cô. « Cô giáo » rất quý các giống vật nuôi trong nhà, cô nuôi đủ thứ một con mèo, vài con chó Nhật bản, một đôi chuột bạch... nhưng một trong những con vật cô quý nhất là con mèo tam thể mà cô đã chọn cho nó cái tên rất là bay bướm: con Mỹ Ly. Vì sát vách tôi thấy cô luôn luôn ôm bế con mèo của cô và ríu rít với nó như người ta âu yếm đứa con của họ.

— Nào Mỹ Ly! Bé Mỹ Ly một tý nào. Đi đâu mà lấm láp thế này này.

— Mỹ Ly! Mỹ Ly đi đâu rồi? Lại leo lên mái nhà hẳn? Không khéo lại té chết thôi...

Đại để cô vẫn thương ôn xót với con mèo Mỹ Ly của cô như vậy. Có lúc cao hứng cô con bế con mèo mà ru bồng vời vợi; con cô hay là hay là... Những ngày đầu mới đến đây ở tôi cứ tưởng... bở rằng Mỹ Ly là một cô bé xinh xắn nào.

Ngày này qua ngày khác mối " tình lâm cẩm " của cô với con mèo vẫn không có gì thay đổi, vẫn êm đẹp và phẳng lặng như... « mặt nước hồ thu ». Nhưng bỗng một hôm con mèo của cô đi đâu biệt tích. Cả đó mới là một tai họa chẳng những cho cô mà cho cả hàng xóm nữa! Suốt ngày cô luôn mồm kêu Mỹ Ly. Cô bắc ghế nhòm lên mái nhà, cô thọc gậy sang cả nhà tôi, bụi cát cứ như mưa đổ xuống đầu; chưa hết cô còn huy động mấy đứa em nhỏ sang nhà tôi lục soát. Ngày nào cô cũng diễn lại tấn tuồng ấy; cô không nói gì, nhưng chính vì vậy mà hành động của cô đã làm tổn thương đến tình âm hàng xóm ngõ giữa chúng tôi và cô không ít.

Thằng bạn ở chung với tôi là thằng Khoá " hậu sản ", người ta gọi nó như vậy vì quanh năm ngày tháng nó chỉ sống bằng... thuốc. Nay nó đi khám bác sĩ, người ta bảo nó thủng ruột. Mai một ông lang ta bảo nó: tâm, can, tỳ, phế, thận đều hỏng bét. Nhất là « chân » thận kém. Thôi thì nó mua đủ thứ thuốc. Tây có, Tàu có, chính gốc Miến Điện cũng có. Đầu giường nó lúc nào cũng có vài chai huốc Bổ huyết Khu phong Bác sĩ Tín, mấy lọ dầu cù là, dăm hộp Tam tinh Hải cẩu Bổ thận hoàn, v.v... Được cái tuy ốm o như vậy nhưng nó có cái tài bắt chước tiếng kêu của thú vật giống y hệt mà tôi chắc rằng nếu nó làm nghề hì thì mẹ xừ cả sĩ nọ còn kém nó xa!

Ngày tôi và nó dọn đến ở một căn nhà mới thuê ở Khu Bàn Cờ, ngay buổi tối đầu tiên đến ở nó « lạ nhà » thao thức không ngủ được, nó tức mình bắt chước tiếng chó sủa lên ầm ỹ. Sáng hôm sau bà chủ nhà bên cạnh thấy lù lù trước nhà một đống cứt... của quý. Bèn hầm hầm gọi tôi ra xỉa xói:

— Các cậu nuôi chó thì phải giữ nó cẩn thận chứ. Để nó bậy ra nhà người ta đâu có được. Nuôi chó thì phải xích nó lại. Phải biết nể hàng xóm một tý chứ...

Tôi đứng ngẩn mặt ra và đành để cho " thời gian trả lời » bà ta vậy.

Trong lúc tôi bị bà chủ nhà bên cạnh xỉ vả về chuyện thả rông chó

thì thằng Khoá "hậu sản" đứng trong nhà cứ gặp người lại mà cười. Tôi bực mình mắng cho nó mấy mắng từ đấy nó không giám bắt chước tiếng thú vật nữa.

Nhưng hôm nay tôi rất bực mình vì chuyện con mèo của " cô giáo " mà phải nhờ đến nó. Tôi bàn định với nó và buổi tối hôm ấy chờ lúc nhà « cô giáo " tắt đèn đi ngủ thì thằng Khoá " hậu sản " núp ở ngoài vườn kêu lên:

— Me... o, Me... o

Quả nhiên đèn trong nhà "cô giáo" lại bật sáng, cô lệch kệch mở cửa, thò đầu ra ngoài:

— Mỹ Ly đấy à! Meo... Me... o. Mỹ Ly, Mỹ Ly

Tiếng meo im bặt, cô cầm đèn pin soi khắp cả. Sau cùng cô trở vào tắt đèn đi ngủ. Tiếng meo lại kêu, cô lại dậy

— Mỹ Ly ơi! Mỹ Ly ở đâu? Me... o, meo

Lần này cô xách đèn sang nhà tôi. Cô không hỏi han gì, soi chỗ này tìm chỗ kia. Ở ngoài vườn tôi cũng cứ tỉnh bơ đi, ngồi hút thuốc lá. Cô có vẻ bực mình lắm. Mối tình hàng xóm xem ra có vẻ đã sứt rạn vì một chuyện con mèo. Tôi biết rằng cô đã nghi chúng tôi lấy mèo của cô. Sự nghi kỵ càng ngày càng căng thẳng. Chiếc cửa sổ ăn thông sang nhà tôi từ trước vẫn được đóng kín, niêm phong cẩn thận, bây giờ thỉnh thoảng tôi lại thấy hé mở và bắt gặp một cặp mắt soi mói nhìn sang. Không khí thật là ngột ngạt khó thở có lẽ còn ngột ngạt khó thở hơn cả cái không khí của hội nghị Giơ Neo năm nào.

Thế rồi cái câu chuyện con mèo cũng được bùng nổ ra trong xóm mà trung tâm truyền tin là nhà "cô giáo". Ai cũng nghi cho chúng tôi lấy mèo: có người dám đứng đứng lên câu chuyện quả quyết chính mắt nhìn thấy có mèo trong nhà tôi. "Cô giáo" lại xoắn lấy hỏi, thì người ấy cười hề hề trả lời:

— Mèo thật mà... Mèo lớn thiệt là lớn.

Mấy hôm nay tôi bảo thằng Khoá "hậu sản" đừng bắt chước tiếng mèo nữa. Cái tin mèo không kêu ở phía nhà tôi cũng được tung ra và lập tức có ngay một giả thuyết cho rằng: con mèo ấy tất có thể đã được chúng tôi nuôi một cách kín đáo trong... bụng.

Một hôm có một bà khách đến nhà « cô giáo ». Tôi không biết cô nói gì với bà khách chỉ thấy khi bà ra đến cửa còn nói vọng vào cố ý cho luồng sóng phát thanh lọt sang nhà tôi.

— Hàng xóm với nhau. Vật thứ gì còn mèo cơ chứ.

Tôi bực lắm. Thế này thì xo thật.

Buổi tối hôm ấy, tôi đợi " cô giáo » về nhà. Tôi bảo thằng Khoá " hậu sản " vào nằm cạnh tôi trên chiếc đi văng kê gần cửa sổ ăn thông sang nhà " cô giáo". Tôi để ý thấy « cô giáo " đi lại gần, tôi bấm thằng Khoá " hậu sản " nó kêu lên.

— Me...o... Me...o...

Tức thì cánh cửa sổ bật mở « cô giáo " nhìn trừng trừng sang Thằng Khoá " hậu sản » vẫn tỉnh bơ kêu " meo meo ". Tôi ngồi nhỏm dậy

— Thưa cô! Cô vẫng nghi tiếng mèo này là mèo của cô... ! Đây! cô có thể bắt nó về được...

"Cô giáo" đỏ bừng mặt. Cánh cửa sổ khép mạnh và từ đấy không thấy mở ra nữa. Câu chuyện con mèo dần dần nhạt đi và người ta cũng không thấy "cô giáo" nuôi mèo nữa.

N.C.T

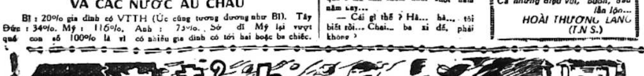

Số 83

Tiểu thuyết sáng-tác của HOÀNG HẢI THỦY

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XXVII

Nghe tôi nói, hai vành môi mỏng của Quốc Xuân tự dưng méo xệch đi.

— Vì thù ghét cậu mà cô tôi đối xử với cậu tận tâm đến thế ư? — Tôi nói tiếp — có ai chăm nom, săn sóc, tử tế với cậu bằng cô ấy chưa? Còn chuyện lấy cậu để chực giàu sang thì cậu lầm to rồi. Nhà cô tôi giàu tiền và sang hơn trên này nhiều. Tiền bạc của ông Đông đã thấm vào đâu với tiền bạc của ông Luân? Cậu đừng có nghe lời ông Đông mà tội nghiệp cho cô ấy. Tôi... tôi chỉ là một người làm mướn thôi, mà thấy cô ấy khổ sở, tôi cũng còn phải khóc nữa là cậu. Lúc này là lúc cô ấy đang cần đến cậu, vậy mà cậu nỡ ngồi yên ở đây ăn kẹo được ư?

Gã nhăn nhó:

— Tôi cũng biết thế, nhưng tôi không thể nào ngồi cạnh con bé đó. Nó khóc quá, khóc sốt cả ruột, chịu không có nổi. Nó khóc đến nỗi tôi phải gọi ba tôi vào, ba tôi dọa bóp cổ cho nó chết nếu nó không chịu nín... Lúc đó nó mới sợ. Nhưng ba tôi vừa ra khỏi cửa, thế là nó lại khóc. Nó làm suốt đêm tôi không ngủ được một phút nào....

Thấy rằng thằng ăn mày đó không thể thông cảm được nỗi khổ tâm của người khác, tôi hỏi qua chuyện khác:

— Thế ông Đông đâu? Cho tôi gặp ông vậy.

— Ba tôi đang đứng ở cửa. Ông đang nói chuyện với ông Đốc Tờ Kính. Hình như ông Luân sắp chết đến nơi rồi thì phải. Ông mà chết thì chỉ có tôi là thú. Tôi sẽ làm chủ nhân cả Đỉnh Gió Hú lẫn Trại Cây Điệp. Hồng Điệp nó vẫn cứ khoe Trại Cây Điệp là của nó... nhưng mai mốt, Trại là của... tôi chớ đâu còn là của nó nữa? Hì.. hì... Ba tôi bảo tất cả mọi thứ trong Trại sẽ là của tôi hết. Cái gì tôi thích thì tôi giữ, cái gì tôi không thú là tôi bán mẹ nó đi. Mới hôm qua, Điệp nó còn dỗ tôi là nếu tôi mở cửa cho nó trốn ra khỏi nhà thì nó cho tôi hết cả tủ sách của nó ở dưới Trại. Nhưng tôi đâu có dại... Tôi bảo nó là nó khỏi làm gì cho mệt, chỉ vài ngày nữa là tôi sẽ làm chủ hết mọi vật của nó. Nó khóc, rồi nó tháo sợi dây chuyền đeo trước ngực ra dụ tôi. Tôi bảo sợi dây ấy cũng của tôi nữa!

Gã hiu hiu tự đắc như người kể lại một việc làm oanh liệt của mình:

— Cái dây chuyền ấy của nó có hai cái hình ông Luân và mẹ nó...chắp lại với nhau. Nó nhất định không chịu đưa ngay cho tôi. Tôi dằng lấy, nó còn đánh tôi một cái vào ngực nữa chứ. Tôi kêu ầm lên... thế là ba tôi vào phòng. Ông dằng lấy cái dây, xô nó té nhào, quăng hình ông Luân xuống đất, lấy gót giày dậm lên, còn hình mẹ nó thì ông đưa cho tôi. Tí nữa thì ông lại đánh thêm cho mấy cái tát. Đáng kiếp nó. Đúng là thân lừa ưa nặng.

Muốn khích cho tên hèn nhát ấy nói thêm, tôi hỏi:

— Thấy cô Điệp bị đánh, chắc cậu thích lắm đấy nhỉ?

— Cũng chẳng thích gì mấy. — Gã đáp — Lúc ba đánh nó thì tôi nhắm mắt lại. Tôi cũng nhắm mắt những lúc ba đánh con chó hay con ngựa vậy. Ba đánh dữ lắm. Tự nó hỗn láo ba mới đánh nó chứ? Bỗng dưng ai thèm động đến nó làm gì? Lúc ba ra khỏi phòng rồi, nó gọi tôi lại gần cửa sổ, chỉ cho tôi coi chỗ miệng nó chảy máu. Rồi nó ngồi quay mặt vào tường, suốt buổi không nói một tiếng nào cả. Càng tốt, chắc nó giận tôi. Nhưng sao nó khóc nhiều quá không biết nữa? Nước mắt ở đâu mà lắm thế.

— Bây giờ cậu lên mở cửa vào phòng cũng được chứ gì?

— Được chớ sao lại không? Nhưng leo cầu thang mệt lắm. Chả thèm...

— Chìa khóa để ở đâu, cậu?

Tuy ngu nhưng gã cũng còn đủ trí khôn để nói:

— Á... thôi, U muốn tôi chỉ chỗ cho U lấy chìa khóa mở cửa cho nó trốn hả? Khỏi đi... Chỗ để chìa khóa, chỉ có tôi và ba tôi biết thôi. Thằng Thiện không biết, Mụ Dinh không biết, cả Lão Bộc cũng không biết.

Nói xong, gã ngả đầu lên thành ghế lim dim ngủ.

Nghĩ rằng tôi nên về Trại Cây Điệp, báo tin cho chủ tôi biết rồi đem người trở lại cứu Hồng Điệp thì hơn, tôi lẳng lặng ra khỏi Tòa nhà.

Tất cả mọi người trong Trại mừng quýnh lên khi thấy tôi về. Chỉ nói qua loa cho họ biết là cô chủ của họ hãy sống, tôi đi thẳng lên lầu, vào phòng ông Luân.

Chỉ trong vài ngày, chủ tôi đã thay đổi quá nhiều. Ông nằm dãy, nhẫn nhục, chờ đợi Tử Thần đến đưa đi. Nhưng lúc đó, tôi lại thấy ông trẻ quá. Tuy ông đã bốn mươi tuổi, tôi chỉ thấy trẻ như người mới ba mươi.

Đôi mắt ông mờ, lờ đờ nhìn lên trần nhà. Làn môi khô mấp máy gọi tên « Hồng Điệp ». Tôi cầm nhẹ lấy bàn tay khô gầy của ông:

— Thưa ông, cô Điệp hãy còn sống — Tôi khẽ nói — cô sắp về tới...

Tôi kinh hoàng vì câu nói của tôi. Vì... tôi chưa dứt lời ông Luân đã choàng dậy, ông trợn mắt nhìn ra cửa phòng rồi ngã quỵ xuống, ngất đi...

Đợi cho ông tỉnh lại, một lúc sau, tôi mới kể cho ông nghe chuyện Hồng Điệp và tôi bị bắt giữ tại Đỉnh Gió. Tôi nói rằng ông Đông đã bắt buộc chúng tôi vào nhà. Điều đó tưởng không có gì là nói quá. Nhưng tôi kết tội Quốc Xuân rất ít. Tôi cũng dấu cả chuyện ông Đông đánh đập, hành hạ Hồng Điệp.

Chủ tôi hiểu rằng sở dĩ kẻ thù của ông làm chuyện bắt cóc con gái ông, là vì y muốn chiếm cho con trai hắn — hoặc là chiếm cho chính bản thân hắn thì đúng hơn — trọn cái gia sản của họ Trần. Nhưng tại sao kẻ thù của ông lại không chờ ông chết rồi mới ra tay? Đó là sự bí mật mà chủ tôi không thể hiểu nổi. Ngay cả anh cháu kiếm con rể của ông cũng không bao giờ được biết. Vì chủ tôi mất được ít lâu thì anh cháu của ông cũng theo ông qua đời.

Nhưng việc làm quá vội của ông Đông cũng làm cho chủ tôi hiểu rằng nếu không muốn để cho tất cả gia sản của họ Trần lọt vào tay con người gian hiểm ấy, ông cần phải làm lại bản di chúc. Ông sẽ giao gia sản của ông cho một ông luật sư quản trị. Ông này có nhiệm vụ hàng tháng lấy tiền huê lợi cho Hồng Điệp chi dùng suốt đời nàng, và cái gia sản ấy sẽ trao nguyên vẹn cho con cháu nàng. Chỉ có cách ấy mới làm cho con người gian hiểm kia không chiếm được gia sản họ Trần mà thôi.

Được lệnh của ông Luân tôi sai người về chợ Đà-lạt mời ông Luật sư đến Trại, và phái ngay 4 anh lực điền vác gậy lên Đỉnh Gió đòi Hồng Điệp về.

Mấy anh này ra đi tới tối mịt mới trở về. Anh đi Đà-lạt trở về khai ông Luật sư đi đâu vắng từ hồi sáng, không ai biết là ông đi đâu. Còn bốn anh lực điền được phái lên Đỉnh Gió thì trở về không, lúng búng khai rằng « cậu Quốc Xuân bảo rằng cô Hồng Điệp đang đau nặng không thể đi lại được ». Họ đòi vào gặp mặt Hồng Điệp thì ông Đông nhất định không cho phép. «Ông dọa ai vào nhà, ông bắn chết bỏ! » Đó là lời họ sợ hãi thuật lại.

Thấy có trách mắng họ cũng vô ích, tôi cho họ đi nghỉ, định bụng sớm hôm sau, tôi sẽ ra thị xã Đalat trình Ty Cảnh Sát, rồi nhờ Cảnh Sát đi với tôi lên Đỉnh Gió đưa cô Hồng Điệp về. Dù ngang tàng đến mấy đi chăng nữa, ông Đông cũng không thể — và không dám — chống cự lại pháp luật và nhà chức trách.

Nhưng tôi không phải vất vả như vậy, vì vào khoảng hai giờ đêm... lúc tôi vẫn còn chưa ngủ, tôi bỗng nghe có tiếng ai gõ cửa nhẹ nhẹ dưới nhà.

Thoạt đầu, tôi tưởng rằng người gõ cửa là ông Luật Sư. Nhưng có một sức mạnh gì thúc đẩy làm cho tôi bước vội xuống cầu thang. Cửa vừa mở, ánh trăng thu bên ngoài tràn vào phòng cùng với bóng người thiếu nữ. Nàng ôm chầm lấy tôi:

— U Dần... Ba em còn sống chứ?

Người gõ cửa đó là Hồng Điệp. Tôi cũng ôm lấy nàng.

— Ông hãy còn sống em ạ... Chúa còn cho ông sống để chờ em về.

Nàng muốn chạy ngay lên lầu, nhưng tôi bắt nàng ngồi trong khách, tôi pha sữa, lấy bánh cho nàng ăn, lấy quần áo mới cho nàng thay và lấy khăn lau mặt, lau tay, rửa chân cho nàng.

(Còn tiếp)

PHÒNG TÍCH CON NHẠN

TRỊ NO HƠI ĐỆ NHẤT
TIÊU PHÒNG TÍCH VÔ SONG

Thần dược chữa tuyệt căn: bệnh ăn ách, nôn oẹ, mỏi vai, nặng bụng, đầy bụng, ợa ựng đầy... tức ngực, nghẹt cổ.

Có bán khắp nơi

Đông Y-Sĩ BƯỚM-VÀNG
Kiêm Đông Dược-sĩ NGUYỄN-VĂN-NHỮ
19-B đường Ngô-tùng-Châu Saigon

Tiếp theo V trang 1

ra Trung Cộng đang tảo tiết giúp Việt Cộng đóng các tiểu đỉnh và pháo ham cỡ nhỏ. Hiện nay nhiều cán bộ hải quân đã được Trung cộng phái qua giúp Việt Cộng điều khiển hải quân của chúng.

Quốc vương Lào lên án Lào cộng

VẠN-TƯỢNG (AFP) 12-3.— Trong diễn văn đọc hôm qua tại lễ bế mạc khóa họp quốc hội, lần đầu tiên trong lịch sử Ai Lao, quốc vương Savang Vathana công khai ủng hộ lập trường của nhóm hoàng thân Boun Oum và của tướng Phoumi Nosavan (nhất định giữ hai bộ Quốc Phòng và Nội vụ trong chính phủ liên hiệp). Đôi khi với lời lẽ cứng rắn, quốc vương đã kích không những Pathet Lào • từng rước quân ngoại quốc về chà đạp đất nước • mà còn cả Mỹ mà quốc vương tố cáo ý định • đẩy vương quốc vào một tình thế khó khăn hơn bằng cách đình chỉ viện trợ kinh tế.

Nhưng về việc hoàng thân Souvanna Phouma cố gắng thành lập một chính phủ liên hiệp, quốc vương Ai Lao hoàn toàn im lặng.

Lào Cộng bị ràng buộc chặt thêm vào Bắc Việt

LUÂN ĐÔN (BBC).— Phe Lào Cộng và Trung lập Lào vừa ký kết với Việt Cộng một thỏa ước về thương mại, giao thông, kinh tế và văn hoá. Theo thoả ước này V.C sẽ lan qua vùng do Souphanouvong và Phouma kiểm soát những thứ hàng hoá mà phe này cần. Mặt khác V.C. sẽ đưa qua miền Lào do Lào cộng và Trung lập kiểm soát một số chuyên viên vận tải và giao thông. Việt cộng cũng nhận huấn luyện giúp Lào cộng các chuyên viên về kỹ thuật và kinh tế.

Tiếp theo M trang 1

tướng của Việt cộng. Bên ta có 1 binh sĩ bị thương.

TẠI PHONG-DINH: Hôm 6-3. Dân vệ của Tổng Càng chạm súng với Việt cộng ở cách Cần Thơ 28 cây số về phía Tây. Dân vệ bắn chết 4 Việt cộng và bắn một số bị thương được chúng mang đi. Bên Dân vệ có 2 chết và 1 bị thương.

Tiếp theo A trang 1

Dinh Độc Lập. Kế hoạch cổ động này bao gồm mọi ngành như báo chí, điện ảnh, đài phát thanh, xe radio v.v... để phổ biến sâu rộng phong trào trong toàn quốc.

Trước đây, ông Cao Văn Tường, Chủ Tịch Ủy Ban Trung Ương Phong trào Nam dân Tại thiết Dinh Độc Lập, đã chào mừng các đại diện báo chí và đã nhấn mạnh ý nghĩa cao đẹp của công cuộc xây dựng Tòa Nhà tượng trưng cho nền độc lập nước nhà.

Ông Huỳnh Thành Vị, Chủ nhiệm báo Đồng Nai hiện thời tạm lãnh trách vụ Trưởng Ban Cổ động. Các vị Chủ nhiệm và đại diện các báo Tiếng Dội, Dân Việt, Ngôn Luận, Dân Nguyện, Saigon Mới, Đồng Nai, Tiếng Chuông, Sàigòn Mai, Buổi Sáng đã nhận làm Ủy viên trong Ủy Ban.

QUAN ĐIỂM

(TIẾP THEO TRANG 1)

một biến cố bất ngờ mà chỉ có thể quyết định bởi những điều kiện có ảnh hưởng lâu dài: trên mặt đất đã có những sắc dân đã hoặc sẽ mất hẳn vết tích vì thiếu sức khoẻ.

Bởi các lẽ ấy, giữa thủ đô Sàigòn, không mấy đêm không nghe tiếng súng, có một hội nghị quốc tế đang bàn về vấn đề dinh dưỡng.

Thật ra đây không phải là lần đầu tiên người Việt-Nam được nghe nói rằng việc dinh dưỡng cho dân chúng đã được đặt thành một vấn đề quan trọng quá cả sự mong ước của người dân. Ngoài các hội nghị dinh dưỡng, mấy năm trước người ta cũng đã thấy hằng năm nhân dịp kỷ niệm ngày Y Tế Quốc Tế, vấn đề sinh sống của dân chúng đã được nhắc tới: nếu đề tài của năm kỷ niệm được chọn là thức ăn bổ dưỡng thì nhiều nơi tại thủ đô ngay tại nơi xóm bình dân cũng thấy các khẩu hiệu • cần chọn thức ăn bổ dưỡng •; nếu đề tài của năm kỷ niệm được chọn là • giữ vệ sinh • thì nhiều nơi tại thủ đô, ngay tại nơi thiếu vệ sinh nhất cũng thấy căng các khẩu hiệu • giữ vệ sinh để được sống lâu • v.v...

Sau mấy kỳ họp tại Sài gòn, kể cả kỳ họp đặc biệt lần này, lẽ dĩ nhiên vấn đề dinh dưỡng chưa thể nào được giải quyết xong về mọi phương diện. Hội nghị có thể tìm thấy định lý • cá là món ăn đã bổ lại dễ tiêu • nhưng làm sao cho có nhiều cá, làm sao cho dân có tiền mua cá lại là chuyện khác. Hội nghị cũng có thể tìm thấy phương pháp cùng giúp nhau giải quyết vấn đề dinh dưỡng bằng sự trao đổi kỹ thuật phát triển, trao đổi thương mại thực phẩm v.v... Nhưng đó là vấn đề đặt ra cho hàng năm cố gắng sau này.

Hiện nay trong khuôn khổ hoàn cảnh của nước ta ước mong rằng vấn đề dinh dưỡng sẽ được đặt ra một cách thiết thực vừa tầm mong ước của đại đa số đồng bào bình dân. Điều mong ước ấy chẳng hạn là: Sau khi các nhà chuyên môn nghiên cứu để khám phá thêm những món ăn mới chưa ai biết, sau khi nghiên cứu để biết rõ trong các loại cá, trong các loại thịt, trong các loại rau, đậu có bao nhiêu chất mỡ, chất đường, chất đạm v.v..., chất diêm tiêu, v.v. thì các nhà chuyên môn sẽ tình giúp hộ dân chúng rằng nên ăn những thức nào có thể đã bổ lại rẻ và ngon lành v.v. Sau đó bằng những phương tiện giản dị nhất (báo chí, phim ảnh, sách cho [illegible]) đem phổ biến ra dân chúng. Một sự hướng dẫn như vậy, chẳng những chỉ có lợi về phương diện dinh dưỡng mà còn có lợi về phương diện kinh tế và xã hội nữa.

NGÔN-LUẬN

Tiếp theo X trang 1

thiết trưng của mấy Ty Ngân Khố các tỉnh gửi về cho nha Giám Đốc. Sau cuộc điều tra, cho [illegible] trách bắt được ông Lê hữu Tr., một nhân viên của cơ quan Bưu Điện. Trong cuộc sơ vấn cũng như trước tòa, bị can đều nhìn nhận tội trạng. Tòa xử phạt Lê hữu Tri 4 năm tù [illegible].

Tiếp theo K trang 1

địa độc lập • đang tranh đấu để giành chủ quyền cho người Phi tại Bắc Rhodésie và tách ra khỏi liên hiệp Rhodésie-Nyasaland do người da trắng cầm quyền.

Phòng vận động tuyển cử bị nhóm phụ nữ tràn vô biểu tình đặt dưới quyền của thủ tướng Rhodésie, Sir Roy Welensky, cũng là chủ tịch đảng Liên hiệp liên bang. Đảng này muốn sát nhập Bắc Rhodésie vào liên bang đã có, nhưng đã gặp sự phản đối của dân da đen.

Nhóm phụ nữ biểu tình đòi đảng Liên hiệp liên bang lột những biểu ngữ xuống, nhưng vì đảng này từ chối nên họ mới quyết định tự lột hết quần áo ra.

Được báo động, cảnh sát liền võ trang • mở ngay một chiếc mền tới đến trùm mỗi ông một bà ôm bỏ lên xe. Một số đã mặc quần áo vào khi lên xe Cảnh sát, nhưng một số khác đã cởi quần áo ra nữa để phản đối.

Tiếp theo D trang 1

Đảng Cộng căm thù Mỹ đến xương tủy như vậy, thì hai bên chỉ còn chờ ngày tiêu diệt hết giống, san phẳng hết nóc sông của nhau... Ai ngờ nay bỗng nứt ra chuyện lạ: Tàu Cộng vận động để mua 400 triệu Mỹ kim lúa mì... Huê kỳ!

Thế là, thêm một lần nữa, Đảng Trung Cộng lại • xác định lập trường • này:

— • Bọn • Mỹ thúi nát nhưng lúa mì của họ... thơm! Dân Mỹ thất nghiệp chết đói... đến nơi nhưng lúa gạo Mỹ... ứ hư đổ xuống biển không hết!

Ôi! Ăn làm sao nói làm sao bây giờ? Đúng hơn: • nói • làm sao để • ăn • cho trôi số lúa mì bây giờ? Trước nay cứ một mực tuyên truyền: • Mỹ đói, Mỹ khổ, Mỹ sản xuất không đủ ăn phải đi • gây chiến • để đoạt lúa mì của Thiên hạ. Liên Sô vĩ đại thì tài nguyên • thừa thãi •, lúa mì bán khắp Thế giới không hết... • mà nay bỗng phải trở đầu lưỡi cong nhận • Ta mua lúa gạo Mỹ. Liên Sô không có để bán cho ta...• thì cái cổ họng — dù là cổ họng Cộng sản—nó cũng phải trẹo, đau chết người đi mất!

Sao họ Mao lại muối mặt, Đảng Trung cộng nhỏ rồi lại liếm như vậy? Hoặc giả đây là mưu • tối thâm • của họ Mao: định tung vàng ra mua lúa Mỹ để làm cho Mỹ • thâm vàng • mà phải... chết đói? Nhưng liệu Trung cộng phải khai mỏ mấy ngàn năm mới đủ vàng để mua số lúa mì dư của Mỹ đây?

THẦY GÒN

Tiếp theo C trang 1

ở bến Chương-Dương, Huỳnh-văn-H. 36 tuổi nhà ở đường Phú-Định và Trần-văn-B. 25 tuổi nhà ở đường Lê-văn-Duyệt, đã mang bàn quay số, nồng cau cá và hộp đạn vào trong chợ phiên tổ chức cờ bạc trá hình. Thuốc lá, kẹo và tang vật bị tịch thâu, 4 người bị điệu về bót.

(S.S)

Tiếp theo G trang 1

• Xin mời quý vị ghé vào gian hàng Trưng Vương để được những cô gái xinh tươi vui vẻ hướng dẫn đi • câu cá; ở đây có đủ thứ cá... •

Gian hàng tuy không trang hoàng lòe loẹt, không đèn xanh đèn đỏ, không có giọng hát: • trăng nó rụng xuống cần •, nhưng lại có nhiều • bối cảnh sống • nên lúc nào cũng tấp nập vòng trong vòng ngoài. Những con cá mà các nữ sinh Trưng Vương gọi là cá không cần để tủ lạnh là... một hai món đồ chơi bằng nhựa cho trẻ em.

Nếu du khách thích lành mạnh hơn nữa thì đã có mấy gian hàng của Hội Bảo vệ luân lý; ném ống bơ, xem xiệc, thăm địa ngục diêm vương. Bên cạnh đấy còn có một đoàn mô tô bay biểu diễn nhào lộn để biến du khách những giây phút hồi hộp.

Ai muốn thử vận?

Đi vòng ra phía sau, người ta sẽ thấy hai gian hàng lớn đen ngòm những người là người; ai nấy mặt mày đều lầm lì, chăm chú nhìn lên tấm bảng tròn có kẻ thành nhiều ô hình tam giác sơn mầu xanh đỏ, đen vàng và ghi số. Tấm bảng được quay tít mù tắp, rồi một người đứng ngoài dang tay ném vụt một mũi phi tiêu cắm phập lên bảng, trong khi đó những người đứng chơi vẫn tiếp tục đặt những con • sâu • (đồng tiền nhựa hoặc 5 hoặc 10 đồng) lên mặt bàn. Khi người bỏ lì bỏ • cất tay • thì tấm bảng cũng được hãm lại.

— Số... 4.

130 đồng 1 • tút • Rugby

Tiếng hô vừa dứt thì những nhân viên trong gian hàng bắt đầu vơ những ô thua và đam những ô trúng. Ở đây, người ta trả bằng những món đồ như thuốc đánh răng, bánh, thuốc lá đủ loại. Nhưng đa số khách hàng chỉ ưa lấy thuốc lá. Đánh 10đ. có thể trúng thành 37 đồng kể cả vốn. Trúng bốn cái có thể đổi lấy một • tút • thuốc lá. Nếu ai trúng nhiều thuốc lá quá mà không biết hút, không dùng đến thì đã có chỗ tiêu thụ ngay. Chung quanh hai gian hàng này, ở về có người ta thấy có hàng mấy chục người ngồi xổm, chờ đợi... những người này sẵn sàng mua lại tất cả những • tút • thuốc lá mà người chơi được, nhưng không dùng muốn bán lại. Giá bán lại mỗi • tút • thuốc Rugby là 130 đồng; mỗi • tút • Melia 80 đồng. Chơi trò này, nếu ai hên cũng có thể mang về khá bộn tiền.

Ưa đồ ngoại quốc? Có ngay

Nếu sợ trò chơi hên xui này, sợ có khi nhẵn túi mà chẳng được món đồ nào, du khách chịu khó quá bộ đi xa hơn chút nữa thì sẽ thấy gian hàng bán bánh mứt. Giá bán ở đây là giá quảng cáo 250 đến 300 đồng một hộp bánh. Hay nếu thích có một vài món đồ thủ công nghệ của miền núi cao rừng xanh làm kỷ niệm, du khách có thể tới gian hàng bán đồ của đồng bào Thượng: những cái nhà sàn xinh xinh, cái cung, cái nỏ, cái đèn để bàn... trông rất đẹp.

Du khách là những người ưa xài đồ ngoại quốc? Theo quảng cáo thì có những 14 bốn nước bạn tham dự hội chợ, bán các sản phẩm của xứ họ với giá rất rẻ, vì các thứ hàng đó đều được miễn thuế. Nhưng nếu chậm chân, không tới ngay từ ngày đầu thì du khách chỉ còn có thể mua được những miếng vải sặc sỡ của Ấn độ với giá từ 1000 đến 1500 đồng một thước, hoặc một vài hình thú khác trên da lèo, tranh in trên giấy bản hình các bức tượng cổ xưa dán trên nền tường các đền đài Cao Miên. Còn các gian hàng ngoại quốc khác dường như chỉ bán có giờ hay đã đóng cửa hẳn. Không ai biết rõ. (còn 1 kỳ)

Tiếp theo N trang 1

anh nên liên lạc với Tòa Hành Chánh tỉnh. Hễ khi nào khởi công thì Tỉnh cho anh hay, anh xuống thăm công việc thì biết sự tình (1).

Tôi đáp:

— Thế thì phiền quý ông chức việc.

—Ồ! Phiền! Anh bạy rồi đấy! Lúc này là lúc chính phủ đang chú trọng về công tác xây dựng ấp chiến lược. Anh thăm cho biết rồi viết để đề cao lên, cho tinh thần dân chúng vượt lên và tinh thần cán bộ mình cũng hăng lên. Thế hay chứ! Như vậy báo bạn cũng chạy lắm. Chạy ở chỗ người làm việc vừa • dân • vừa • chánh • đều thích thăm dò dư luận về công việc mình làm nên người ta mua liền.

Nghe anh ấy nói, tôi thấy có lý thật nhưng trong thực tế còn vài chỗ không giống như anh ấy tưởng, tôi muốn giải bày nhưng lại thôi, để về sớm, ngủ sớm, mai đi sớm. Tôi trở lại về ấp chiến lược.

— Có nơi nào làm lại chưa anh?

— Có! Gần đây, tức là ấp chợ. Nhưng hình như ông Tỉnh Trưởng còn e ngại về việc đốn cây cối của đồng bào, nên ông còn giải thích và chờ học tập chín mùi tư tưởng thì làm [illegible] ngay.

— Ở đây gần chợ? Có yên không?

— Yên! Nhưng anh hỏi để làm gì?

(Còn tiếp)

(1) Khi đăng bài này thì tỉnh Vĩnh Bình đã làm ấp chiến lược.

Tiếp theo H trang 1

tôi thành thực cảm ơn trước và nguyện xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho các ông bà.

Sàigòn ngày 9-3-1962

Phaolô NGUYỄN-VĂN-BÌNH

Tổng Giám mục Saigon

Tiểu chủ của Cha Trần-ngọc-Thọ, trưởng ban lãnh đỡ trợ cấp cho nạn nhân hỏa hoạn Hố nai, Biên hòa. Những Ông Bà hảo tâm giúp đỡ đồ vật tiền nong, xin gởi đến Cha Bề Trên Trần-thanh-Khâm, Toà Tổng Giám Mục Sài gòn, số 180 đường Phan-đình-Phùng, chuyển giao cho Cha Trần-ngọc-Thọ.

Xin cảm ơn tất cả quí vị hảo tâm.

Tiếp theo T trang 1

Vừa đây, bị can mới ra trình diện để kháng tố bản án khuyết tịch.

Bản vành móng ngựa, bị can thú nhận trong số tiền biển thủ, bị can chỉ được thụ hưởng khoảng 100 ngàn còn bao nhiêu vào tay Đại úy T. cả. Sau lời buộc tội nghiêm khắc của công tố viện, Tòa xử phạt Ng-Huân 10 năm khổ sai 50.000đ. và vì liên đới trả lại quỹ Bảo An số tiền trên.

Tiếp theo B trang 1

đang ở vào tình trạng vệ sinh thấp kém nhất tại đô thành. Nhà cửa ở chen chúc, đường phố quá chật hẹp v.v... thêm vào đó, một đường rãnh lộ thiên chạy theo một bên phố, làm cho con đường đã hẹp lại hẹp thêm. Chính chiếc rãnh này là tai họa cho dân chúng vì lòng rãnh rộng và nông, chứa đầy các đồ dơ bẩn, nước rãnh không thông...

Cách đây khoảng 4 tháng, khi con đường Ba Hạt được tráng nhựa, Đô thành đã thiết lập cống thoát nước cho một bên phố, nhưng ống cống phải do dân chúng tự túc.

Sự kiện này làm cho chúng tôi thắc mắc rất nhiều vì trong khi ở những con đường sang trọng kia Đô Thành săn sóc miễn phí tới từng viên gạch thì ở đây, người dân lao động nghèo túng lại phải đóng góp vào một công tác vệ sinh công cộng...

Chúng tôi kính xin ông Đô Trưởng ban cho chúng tôi một đặc ân: cho xúc tiến các công tác vệ sinh khẩn thiết như đặt cống thoát nước tại khu này.

N.C.V.

Tiếp theo P trang 1

bỏ ra đi vì bị những lực lượng mạnh hơn đánh đuổi, ấy chính là vì Cộng Hòa Nhân Vị Việt Nam, cũng như Thế giới Tự do, nhưng với nhiều lý do đáng được tha thứ hơn, đã không thể bảo vệ những vùng nông thôn một cách kiến hiệu được hơn.

Cộng Hòa Nhân Vị Việt Nam không bảo vệ được trọn vẹn những vùng nông thôn, không có gì lạ. Từ năm 1955, nước Việt Nam đã thấy cần phải có hai lực lượng, một lực lượng bán quân sự, võ trang và huấn luyện đầy đủ, sống với dân để bảo vệ xóm làng và một quân đội tổ chức theo lối cổ điển nghĩa là đóng tại các vị trí nhứt định, chỉ đến tiếp tay cho các lực lượng địa phương khi nào có những cuộc tấn công dữ dội vào những miền bị đe dọa.

Nhưng Việt Nam là một nước nghèo, đã không thể có một quân đội tương xứng với quân đội Cộng-sản, chỉ vì bọn chúng trút hết lực lượng trong việc tàn phá hơn là xây dựng, thì để gì mà huấn luyện và trang bị thêm được một bộ đội bán quân sự khác, nhất là một khi các đồng minh lại không chịu thừa nhận sự ích lợi của bộ đội bán quân sự đó.

Đó là lý do duy nhất về việc bất an tại các vùng thôn quê.

Tiếp nhận lý luận Cộng sản khi bọn chúng nêu sự thất dân tâm của chế độ, sự bất lực của Chính phủ, v.v... để giải thích kết quả cuộc phá hoại của chúng (thành tựu được nhờ sự giúp đỡ vô ý thức của vài ba phần tử Tây phương) tức là hoặc quá khờ dại hoặc chỉ nhìn thấy sợi tóc trong mắt người khác, mà không nhìn thấy cái xà nhà trong chính mắt mình.

(Còn tiếp)

Tiếp theo Q trang 1

Á Châu

TÂN ĐỀ LI. — Bà Jacqueline Kennedy đang là thượng khách của con gái và em gái thủ tướng Nehru.

— Tổng Thống Ấn tuyên bố là Trung Cộng phải ngưng gây hấn ở biên giới. Ấn Độ mới tính tới chuyện mở cuộc thảo luận để bàn về thỏa ước Ấn-Trung Cộng ký năm 1954 liên can tới Tây Tạng.

KARACHI.— Quốc Vương và Hoàng Hậu Thái Lan hiện là thượng khách của Tổng Thống Hồi, trong 12 ngày.

ĐÔNG - KINH.— Hai ngoại trưởng Nhật và Đại Hàn hội đàm để tái lập quan hệ bình thường giữa hai nước. Cho đến nay hai nước vẫn chưa nối lại quan hệ ngoại giao.

Mỹ Châu

HOA THỊNH ĐỐN.— Chính giới Mỹ cải chính tin nữ sĩ Pearl Buck loan rằng Trung Cộng muốn thương thuyết để mua 400 triệu mỹ kim lúa mì của Mỹ.

HOA THỊNH ĐỐN.— Mỹ công kích Nga số đã lũng đoạn thị trường thiếc trên thế giới làm thiệt hại cho các nước kém mở mang xuất cảng thứ kim khí này.

22 tài tử trứ danh Đức sắp từ giã Việt-Nam đi biểu diễn tại HONOLULU

QUÍ BẠN ĐÃ XEM CHƯA?? ĐỪNG BỎ QUA DỊP HI HỮU!

ĐẠI ĐOÀN XIẾC QUỐC TẾ TÂY-ĐỨC

CIRCUS BERLIN

● Một nữ tài tử cán vào một sợi giây quay vòng trên cao 30 thước, làm kinh hãi mọi người.

● Ba nam tài tử xiệc danh tiếng Đức cùng nhào lộn trên đu cao (mà 27 năm trước có người thiệt mạng)

● Ba tài danh biểu diễn Patin vô cùng đẹp mắt, mà một trong ba là nhà vô địch Âu Châu, và nhiều trò táo bạo, nguy hiểm làm hồi hộp khán giả.

—Xem CIRCUS BERLIN quí vị sẽ thấy hay gấp bội lần xem các phim xiệc trong ciné.

—Toàn thể nam nữ tài tử sẽ tận tình biểu diễn để bảo vệ thanh danh vang lừng của họ, trước khi từ giã Việt Nam.

BẠN NHỚ MUA VÉ NGAY TỪ BÂY GIỜ

(Giá vé không thay đổi cho đến ngày trình diễn chót)

● *Vé vẫn bán trước tại 105 Tự-Do và Thao trường. Mỗi ngày diễn 2 xuất 18g45 và 21g30. Giá vé 200$ — 100$ — 50$.*

Quý vị chủ xe Du lịch chú ý:

Vào chơi CHỢ PHIÊN LIÊN ĐỚI tại sân TAO-ĐÀN, quý vị nhớ viếng gian hàng của Liên-Đoàn Hỗ-Tương Bảo-Hiểm (Tổng Liên-Đoàn Lao-Công Việt-Nam).

Nhân dịp Chợ Phiên Quý vị tới bảo kê xe sẽ được hưởng giá phí đặc biệt và quà tặng bất ngờ.

VĂN-PHÒNG ĐẶC-TRÁCH
BẢO KÊ XE DU LỊCH
Kính mời.

Cáo thị đấu thầu công khai khẩn-hạn

— NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU:
8 giờ 30 ngày 22 tháng 3 năm 1962 tại Trại Đào-Duy-Từ—Khu B — Phú Thọ Saigòn.

— MỤC TIÊU VIỆC THẦU:
Công-tác tu bổ và sửa chữa doanh-trại Trung-Tâm Thực-Nghiệm và Phát-Triển Khả-Năng Tác-Chiến tại Saigòn: Trị giá: 1.596.600$

— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH:
— Tổng Nha Hành-Ngân-Kế/Bộ Quốc-Phòng, số 63 đường Gia Long, Saigòn.
— Trại Đào-Duy-Từ Khu B, đường Nguyễn-tri-Phương nối dài Phú Thọ Saigòn.

KBC. 4.218, ngày 12-3-1962
CHỈ-HUY-TRƯỞNG
Trại Đào-Duy-Từ — Khu B.

Khai giảng đúng 7g tối 15-3-62

ANH-VĂN G.S. LÊ-PHƯƠNG

tại Tr. MINH-HƯNG 383 Phan-th.-Giản và số 3 Cao-Thắng Saigon
Mở thêm: Thông Ngôn Sơ Cấp cho người mới học, sau 4 tháng đàm-thoại được (150đ). Thông-Dịch-Viên, chuyên dịch báo chí (300đ 2g Mỹ 4g Việt). Sơ Cấp Thông Dịch, tập dịch và nói (200đ 1g Mỹ 4g Việt) Bài phổ thông.

Hãy mua tặng bạn chúng ta những vé số Liên Đới Phụ Nữ 5đ. một vé—Bạn chúng ta rất cảm ơn, nếu ngày 18-4-1962 — thần tài đem lại xe hơi, tủ lạnh.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt: *Từ 1 đến 5 tiếng đầu 60đ Mỗi dòng sau tính thêm 15đ*

In thiệp cưới
• KIỂU 62 •
Hai màu mỹ thuật và hợp thời. Có hoa sĩ vẽ kiểu.
Giá hạ — Nhanh chóng
Tại nhà in KIM HƯNG 184 đại lộ Lý Thái Tổ Saigòn. Chuyên làm các loại hộp thuốc Âu Mỹ, lãnh in nhãn hiệu Sách, Báo Công Tư Sở và Quân Đội.

Tìm em
Lê Dương văn Minh trước ở 23 Gia Lam Hà-nội vào Nam Tiện ở đâu cho chị biết tin. Chị Dương-thị-Lành 293 Trần-hưng-Đạo Sài-gòn.

Chuyên về đồng hồ tốc lực các loại xe, các loại Compteurs và máy móc PRÉCISION cal co BA BẢO 14 Phố góc mặt bên trong chợ An Đông.

Radio AUTO. Bán và sửa đủ loại, có nhận gắn Radio vào xe hơi — Chuyên sửa: Radio auto Pecker, automatique và antenne có bảo đảm do chủ nhân tự làm lấy. PHAN RADIO - 72 Ng-công-Trứ — Saigon.

Sang một phố lầu bên chẵn, khu thương mại gần nhiều ngân hàng, cho mướn văn phòng. Hỏi 101 Nguyễn công Trứ (Lefebvre) cửi dẫn.

Sang gấp 1 Quán Kem và giải khát phố lầu, nếu sang phố không cũng được. Hỏi 15 Võ Tánh (gần Ngã Sáu Saigon).

Sang một căn phố mặt tiền và bán 1 traction 11 normale thật tốt. Hỏi 38 Cao Thắng Saigon.

Bán xe Simca Ar loại NBB mấy mới làm lại, chạy tốt. Hỏi 111 Yên Đỗ trưa 12g. đến 2g. chiều 6g. đến 8g.

Trị bịnh lỗ mũi
Nước đục, sổ mũi, nghẹt thởi, có mủ, có máu, có thịt dư đều trị khỏi mà không phải mổ.
Nhà thuốc Đỗ - Nam Đ. D. S. Nguyễn-Tư 146 Võ Tánh Saigon.

Thuốc HEO GÀ NHẬT do ILS Tokyo đặc chế để tự dùng và cung cấp cho đồng nghiệp (cần đại lý các tỉnh) Tổng Đại-ý: Việt-Miên-Lào 21, Phùng Hưng Cholon-T. 37.570.

Hãy TỰ HỌC ANH-NGỮ bằng cuốn L'Anglais Vivant (6è, 5è) với các sách phụ thuộc do g.s. Lê-bá-Kông soạn và cuốn Anh-Ngữ THỰC HÀNH Kết quả chắc chắn nhất.

Cần bán 35.000đ nhà tôn trong Hẻm gần đường tiện nước. Hỏi 306 đường Bà Hạt.

PHÒNG HỚT TÓC
Thanh-Bình
77 Gia Long gần ngã Sáu Sài gòn có máy lạnh, nhạc ngoại quốc (âm thanh nổi) chuyên uốn, ép, sấy, nhuộm, đặc biệt có thuốc ép tóc bảo đảm không dứt, không quăn và đen như tóc tự nhiên. Mời quí vị đến viếng sẽ được hài lòng.
THANH BÌNH kính mời
Bán thuốc ép tóc 35đ. 1 lít.

Bán rẻ xe Wolkswagen Camionnette NCD, máy vỏ toàn hảo. 27/5 Ấp Đông Ba hẻm 81 Đại lộ Chi Lăng Gia định.

Cần dùng 1 ít quy nam hay nữ đứng tuổi có bảo đảm lương hậu. Hỏi số 153-B Trần-Quang-Khải Tân-Định Sài-gòn.

Thuốc Khoái lạc linh cai và thay thế á-phiện. Cam đoan công hiệu sau 1/2 giờ, nếu không trả lại. Tiết kiệm 80% đồ tiền hút. Tự động cai bất ngờ. Mời thử tại 62/1 Tôn-thất-Thiệp Sài-gòn. Okuba Tokyo Japan.

Bán xe Vespa Ý NA - 23-A. 89 Phan-đình-Phùng Sài-gòn.

CẦN GẤP
1 Nữ Thư Ký có bằng Tú Tài Sinh Ngữ. Liên lạc tại Ty Quản Lý báo Dân Nguyện.

Bán rẻ Lầu đúc luôn đất giao nhà ngay. Xem nhà: 70 Lê-Công-Kiều (Reims cũ gần chợ Bến Thành) Sài-gòn.

Bán xe Camionnette P.203-CB. Xe nhà 1 đi vô mới, máy mới làm, 68.000$00 do 219 Sư Vạn Hạnh (Vườn-Lài) Chợ-lớn.

Bán 2 Camions chạy dầu THAMES EA. Máy vỏ tuột hoàn toàn. Hỏi 35-37 Huỳnh-quang-Tiên trong giờ làm việc.

Bán Volkswagen thật tốt. Mui mở, radio. Hỏi Ty Quan Thuế Biên Hoa. Mời ông trả 85.000$ đến tương lượng.

Nhà bán đủ tiện nghi — Điện nước, gần trung tâm Đô Thành. Hỏi Tiệm Nghệ Châu số 2/24 đường Nguyễn-cảnh-Chân Sài-gòn.

Tôi tên Nguyễn-văn-Đại bị mất những giấy tờ quan trọng như sau:
— 1 hóa đơn xe Mobylette, 2 cữ tri, 1 căn cước bọc nhựa số 152.755 cấp tại Gò Vấp. Ai lượm được xin đem lại 100/12 ấp 1 Xóm Mới, xin hậu tạ.

QUÁN HƯƠNG NGƯ
82 Võ Tánh Phú-Nhuận Sài-gòn. Khai trương ngày 14-3-62. Đặc biệt món ăn thuần túy Huế.

Bán Citroen 2CV Semi-automatique-NBM thật tốt. Hỏi 3/14-1, Nguyễn-Biểu ngoài giờ làm việc.

PHỐ BÁN
Mới cất, luôn lai, có gác bê-tông cốt sắt, đèn, nước, sân để xe, gần Tân-Sơn-Nhứt, giá 230.000$. Hỏi 18, Võ Tánh, Phú Nhuận.

Bán phố lầu đúc và xe Land Rover chạy dầu. Hỏi 73 Nguyễn Thông Sài-gòn.

Bán rẻ nhà số 352 Tân Phước (Chợ-lớn) tường xây, có lầu gạch bông, cửa sắt mặt đường tiện buôn bán.

Bán gấp nhà máy xay đá, hiện có huê lợi, tại làng TÂN THÀNH, Biên-Hòa. Hỏi Ông XÙ, 98 Nguyễn-Công-Trứ Sài-gòn.

Bán *nhà? Bán xe? Bán máy? Bán cho?... Đăng Rao Vặt báo Ngôn Luận sẽ có rất nhiều người tới hỏi mua.*

BỔ HUYẾT **hematex**... DƯỠNG SỨC, DƯỠNG THAI

NHẮN TIN

Trung-Úy NGUYỄN-VĂN-HIỀN hãy liên lạc gấp với địa chỉ 109/24 Võ-Tánh, Phú-Nhuận về việc sang tên chiếc xe Traction NBA 931. Nếu không, ông sẽ chịu trách nhiệm hoàn toàn.

TIẾT-HIỀN-PHẨM

Đông y sĩ **Cự thất**
NGUYEN - HUY - THAT
Chữa chân tay
Gẫy xương, bong gân, trật khớp xương. Và các bệnh phong thấp, tê bại, đau lưng, mỏi gối, rức xương bại xụi, đau hai bả vai. Chân tay run rẩy cũng các bệnh gân xương đều chữa được cả. Rất thần hiệu. Đã được tín nhiệm với đồng bào Trung - Nam - Bắc.
Trước ở Hàng - Điếu Hà - Nội nay đã tiếp khách tại 287 Gia - Long (gần Ngã Sáu Saigon) Chủ Nhật chữa làm phước ở Chùa Tịnh-Độ Cư-Sĩ, số 282 đường Lacaze tức là Nguyễn-tri-Phương (gần Ng Sáu Chợ-lớn). Từ 10 giờ đến 12 giờ
Có bán các thứ thuốc phong thấp, tê bại đau bao tử

TRỊ BÓN UẤT KHÔNG ĐAU BỤNG PILULES DUPUIS
Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu-Mỹ — Tổng phát hành SAIGON DƯỢC CUỘC

MUỐN BIẾT RÕ
CUỘC ĐỜI cùng CHUYỆN LÀM ĂN và TÌNH DUYÊN trong năm mới ra sao? Hãy lại kiếm:
NHÀ TIÊN TRI
Trần-đình-Ngọ
sẽ chỉ rõ rạch ròi...
Đã đi và được rất nhiều thân chủ trong và ngoài nước khen tặng. Có đủ giấy tờ, hình ảnh chứng nhận tại văn phòng.
86, Hồ-văn-Ngà — SAIGON

ĐAU LƯNG, NHỨC MỎI, ĐAU XƯƠNG, NHỨC GÂN

tay chơn RUN, XUỘI, TÊ, DỞ KHÔNG LÊN
ĐI PHẢI NƯƠNG GẬY CHƠN ĐI LỪNG CỪNG
BẠI CHẾT NỬA THÂN NẰM RŨ LIỆT
HÃY DÙNG THẢO-NAM-SƠN
DƯỢC TÁNG THUỐC THẢNH CỦA BỆNH PHONG-THẤP ĐDS. LÊ-NG-SƠN. 146 LÊ-TH-TÔN. SAIGON

Cáo thị đấu thầu công khai

— NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU:
8 giờ 30 ngày 27 tháng 3 năm 1962 tại trại Đào-duy-Từ — Khu B— Phú-Thọ Saigòn.

— MỤC TIÊU VIỆC THẦU:
Công tác tu bổ và sửa-chữa doanh trại thuộc Căn-Cứ Không-Quân Tân-Sơn-Nhứt — Khế ước số 124 trị giá: 2.000.000$00

— NƠI THAM-KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH:
— Tổng Nha Hành-Ngân-Kế/Bộ Quốc-Phòng, số 63 đường Gia-Long Saigòn.
— Trại Đào - duy - Từ Khu B, đường Nguyễn-tri-Phương nối dài Phú-Thọ, Saigòn.

K.B.C. 4.218, ngày 1 tháng 3 năm 1962
CHỈ-HUY-TRƯỞNG
Trại Đào-Duy-Từ — Khu B

BÀ MẸ KHỎI LO

SIROP BÉBÉ T.Z.
Trị CON NÍT ĐÁI ĐÊM, ÓI_HO_KHÓC ĐÊM, LÀM KINH_GIỰT MÌNH
GIÁ RẺ HỎI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Thuốc đau tim số 58
Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh hồi hộp, chóng mặt, xây xẩm, tức ngực, trái tim nở lớn ngộp hơi, ho khan, hao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi hao hao mệt.
ĐÔNG Y-SĨ KIÊM ĐÔNG DƯỢC SĨ
NGUYỄN-VĂN-CUNG
40 đường Pasteur SAIGON (Pellerin cũ) Đ.T. 23.692
Chuyên môn trị bịnh lạu: Bịnh đau thận, tim, thận, máu huyết bạch đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ sổng ban, các thứ phong đàm, phong xuội của trẻ em.
Xem mạch mỗi ngày, chủ nhựt nghỉ

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU:
— 8 giờ 30 sáng ngày 30-3-1962 tại Trại ĐÀO-DUY-TỪ đường Nguyễn-tri-Phương nối dài (Phú-Thọ) Saigon.

MỤC TIÊU CÁC VIỆC THẦU:
— Công tác sửa chữa, xây cất doanh trại, lập hệ thống điện nước và cung cấp quạt trần cho Q.Đ.V.N.C.H. gồm có 5 lô trị giá ước lượng cộng chung là 3.619.500$00,

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH:
(Trong những ngày giờ làm việc) tại:
— Nha Tổng Giám-Đốc Hành-Chánh Ngân-Sách và Kế-Toán số 63 đường Gia-Long Saigon.
— Trại Đào-duy-Từ, đường Nguyễn-tri-Phương nối dài (Phú-Thọ) Saigon.

ANÉVRAL CHUYÊN TRỊ CẢM CÚM NHỨC ĐẦU

Phòng trà ĐỨC-QUỲNH
19 Cao-Thắng —Có máy lạnh
Với các cô: Thanh Hương, Song-Kim, Băng-Tâm, Kim-Chi, Kiều-Mai, Phượng-Kiều, Mộng-xuân Lan, Mai-lan-Khánh, Ánh-Tuyết.
Ban ngày có lớp dạy hát do Đức Quỳnh chỉ dẫn.

ANH VŨ
Hoàn toàn đổi mới!
Nơi tập trung đủ các danh ca: Thanh Thúy, Bích Chiêu, Lệ Thanh, Thùy Hương, Trúc Mai, Linh Đa, Triệu Mẫn, Duy Khánh, Hoàng An. Thần đồng Phương Mai v.v... Vũ Lưu Bình Hồng, Ng Thống Chim Non. Tuần lễ thay chương trình hai lần.

REX CHIẾU ĐỘC QUYỀN **LA VÉRITÉ**
Với BRIGITTE BARDOT — SAMI FREY
Charle Vanel — Marie josé Nat
Thường trực từ 13H — Xuất tối 21H15
Thứ Năm, Chủ Nhật, ngày lễ từ 8H sáng

ĐẠI - NAM
Chiếu độc quyền
L'enquete de l'inspecteur Graham — Esther Williams
George Nader — John Saxon
Tô màu, Nói tiếng Pháp Phụ đề V.N

VĂN - HOA (Máy lạnh)
Phim Chọn Lọc — Hấp dẫn Nhất với cô đào Brigitte Ba dot trong: Voulez vous danser avec moi
(Vũ điệu xuân tình)
Mầu Eastmancolor-Phụ đề chữ Việt

KINH- Ô
Voulez vous danser avec Moi
(Vũ điệu Xuân tình)
Brigitte Bardot — Henri Vidal
Hình Vistavistion — Mầu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề V.N

HỒNG-BÀNG
90 Pasteur Thường trực từ 9H đến 23H Học sinh Quân nhân 7$
Mười ngàn phòng ngủ
Dean Martin — Eva Bartok
Cinémascope—Tô màu—Phụ đề V.N

VIỆT LONG — DIÊN HỒNG
Từ thứ Ba 13-3-62 chiếu lần đầu tiên tại Việt-Nam
NGƯỜI BIẾN THỂ (L'homme qui Retrecit)
Grant Williams — Remdy Stuart — Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt —

MAJESTIC SAIGON
Voulez vous danser avec Moi
(Vũ điệu Xuân tình)
BRIGITTE BARDOT, Henri Vidal
Hình Vistavision Màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

LONG-VÂN
643 Phan-thanh-Giản (gần ngã Bảy)
Vũ đài kinh dị
(Le Monstre sans Visage)
1 phim quái dản, kỳ bí, sôi nổi
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MODERNE
BATAILLON 999
(Tiểu đoàn cảm tử 999)
Phim chiến tranh làm nổ tung màn bạc
Nói tiếng Pháp — Phụ đề V.N.
Kỳ tới: Le brigand héroïque

THANH BÌNH (Máy lạnh)
14-3 T.T. suốt ngày 5đ, 10đ
Comanche Station
Không hẹn ngày về
Cinémascope — Technicolor
Randolp Scott
15-3 Le Fou du Cirque

KINH THÀNH
Vùng đất mới
(The Young Lead) Pat Wayne
Yvonne Craig — Dennis Hopper
Màu Technicolor—Phụ đề chữ Việt
Kỳ tới: Le Rafiot Heroïque

NAM-VIỆT
T.T. Từ 8g Quân nhân H. sinh 5$
AT WAR WITH THE ARMY
(Chàng ngốc dự đại chiến thứ 2)
Dean Martin — Jerry Lewis
Polly Bergen — Jean Ruth
Nói tiếng Anh — Phụ đề Việt ngữ

NGUYỄN HUỆ
H. sinh đồng hạng 5đ đến 12g trưa
La Maison des 7 Faucons
Robert Taylor — Nicol Maurey
Linda Christian — Cinémascope
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

VĨNH LỢI
08/15 La Révolte du Caporal Asch
Joachim Fuchs Berger
Helen Vita
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

CASINO DAKAO
Kể từ thứ Năm 8-3-62
Amérique la Nuit
(Các cuộc vui Mỹ Châu)
1 Phim ca, vũ nhạc tưng bừng
Kỳ sau: La Guerre des Mondes

CATHAY
Từ 12 đến 14-3-62. Chiếu 3 ngày
Giá vé đồng hạng 10$
Sois belle et Tais-toi
(Đẹp lắm rồi đừng nói nữa)
Với Henri Vidal—Mylène Demongeot
Nói tiếng Pháp — Phụ đề V.N.

KIM-CHÂU 15 - 17 Ng.-văn-Sâm SAIGON
Khởi chiếu từ thứ Năm 8-3-62
VŨ ĐÀI KINH DỊ
(Le monstre sans visage) tức Người không mặt
Một phim kỳ bí với những cảm giác mạnh, sôi nổi không kém những phim hay nhất của Alfred Hitchcock.
NÓI TIẾNG PHÁP — PHỤ ĐỀ CHỮ VIỆT

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON
Giám đốc trị sự: Lê-Lâm-Việt—Quản lý: Nguyễn-nhữ-Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHỮ CƯƠNG